

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра психології, педагогіки і туризму

Кваліфікаційна робота бакалавра
на тему: «Історико-культурні об'єкти Греції як туристичні ресурси»

Допущено до захисту
« ____ » _____ 2021 року

Завідувачка кафедри
психології, педагогіки і туризму

_____ д. пед. н., проф. Матвієнко О. В.
(підпис)

студентки групи Т 01–17
факультету перекладознавства
освітньо-професійної програми
Туристичне обслуговування
за спеціальністю 242 Туризм
Залівок Валерії Олександрівни

Науковий керівник:
професор кафедри психології,
педагогіки і туризму, д. і. н., проф.
Васильчук Володимир
Миколайович

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТУРИСТИЧНИХ РЕСУРСІВ	5
1.1 Поняття туристичних ресурсів країни	5
1.2 Сутність та класифікація туристсько-рекреаційних ресурсів	12
1.3 Інфраструктурні туристичні ресурси країни	20
РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СУЧАСНИЙ СТАН НАЙВІДОМШИХ ЕКСКУРСІЙНИХ ОБ'ЄКТІВ ГРЕЦІЇ	25
2.1 Найвідоміші центри історико-культурного туризму Греції	25
2.2 Опис основних історико-культурних об'єктів країни	32
РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИКО- КУЛЬТУРНИХ РЕСУРСІВ ГРЕЦІЇ	43
3.1 Сучасні проблеми розвитку туристичної галузі Греції	43
3.2 Перспективи розвитку екскурсійних напрямків країни	51
3.3 Розвиток туристичних відносини України та Греції	57
ВИСНОВКИ	59
РЕЗЮМЕ / RESUME	62
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	64
ДОДАТКИ	70

ВСТУП

Як відомо, Греція є одна з небагатьох країн, що володіють величезним культурним спадком. Подорож до Греції сьогодні – це подорож в гостинну європейську сучасну державу з великим минулим. Вишукане поєднання чудової природи, всесвітньо відомих пам'яток архітектури, сонячних пляжів і високого готельного сервісу роблять відпочинок в Греції дуже привабливим.

Актуальність теми дослідження. Тема актуальна, оскільки Греція сьогодні, як ніколи раніше, має наявність і різноманітність туристських ресурсів, що відіграють велику роль у розвитку туризму в країні і є однією із туристичних центрів Європи. Скільки прекрасних легенд і безцінних історико-культурних пам'яток залишила нам цивілізація філософів і поетів! Мандрівника тут оточують унікальні пам'ятки древньої архітектури. У Грецію просто неможливо не закохатися.

Мета: визначити історико-культурні об'єкти Греції як туристичні центри країни.

Завдання дослідження:

- визначити та дослідити поняття, класифікацію та інфраструктуру туристичних ресурсів;
- дослідити популярні центри історико-культурного туризму Греції;
- розглянути найвідоміші історико-культурні об'єкти Греції;
- проаналізувати проблеми та перспективирозвитку туризму в Греції;
- охарактеризувати туристичні відносини між Україною та Грецією.

Об'єкт дослідження – туристична галузь та історико-культурні ресурси Греції.

Предмет дослідження – історико-культурні об'єкти та найвідоміші центри Греції.

Методи дослідження: Основними методами кваліфікаційної роботи є статистичний метод, порівняльний, метод синтезу, узагальнення та аналізу.

Інформаційна основа дослідження. Науково-теоретичною базою кваліфікаційної роботи стали наукові праці вітчизняних та зарубіжних вчених, які займалися дослідженням розвитку туристичної індустрії Греції. Це роботи таких авторів: Р. Р. Браун [2], Ю. П. Свириденко [16], О. О. Любіцева [7], В. О. Патійчук [18], К. Дарвіду [21], В. С. Пазенок [15], В. Патійчук, О. Анцигін [26], Дж. Уррі [12], Г. Марсель [13], В. К. Федорченко [15], А. Ю. Александрова [1], В. В. Іванов [6] та інші.

Практичне значення одержаних результатів: Теоретичне значення кваліфікаційна роботи полягає в узагальненні наукових дослідженнях про історико-культурні об'єкти Греції. Отримані в результаті виконання роботи дані, можуть бути використані студентами та викладачами.

Наукова новизна: Кваліфікаційна робота є узагальненням відомостей про стан розвитку історико-культурного туризму в Греції. Здійснене комплексне дослідження найвідоміших історичних та основних об'єктів, які є перспективними напрямками для розвитку туризму в країні. А також досліджено найголовніші проблеми туризму Греції та подолання їх.

Структура роботи: Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи 82 сторінки.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТУРИСТИЧНИХ РЕСУРСІВ

1.1 Поняття туристичних ресурсів країни

Туристична діяльність, як головна форма рекреації, належить до видів суспільної практики з яскраво вираженою ресурсною орієнтацією. Морські узбережжя із комфортними погодно-кліматичними умовами, гірські та приозерні ландшафти, мінеральні та термальні води, лікувальні грязі, пам'ятки історії та культури стали тим підґрунтям, на якому здавна базується активний відпочинок людини і сформувалася потужна галузь нематеріального виробництва — індустрія туризму [15 с. 125].

Туризм як галузь господарства має виражену орієнтацію на використання природних і культурно-історичних ресурсів. Це виражається в тому, що він:

- викликає міграції людей до місць зосередження туристських ресурсів;
- залучає до господарського обороту раніше не використовувані природні і культурні комплекси і їх елементи;
- комплексно використовує природні та історико-культурні ресурси;
- з огляду на багатоцільового природокористування висуває дуже різноманітні вимоги до природних і культурних комплексів;
- вдало поєднується з іншими видами природокористування, пред'являючи при цьому вимоги до природних і культурних комплексів з точки зору привабливості, комфортності, різноманітності і доступності;
- здійснює вплив на природу і культуру через споживача - туриста;
- характеризується зацікавленістю в регулюванні антропогенних впливів на природні і культурні комплекси;
- є ефективною в економічному плані галуззю господарства, так як праця працівників туризму спрямований на людину, на відновлення його фізичних, психічних та інтелектуальних сил.

До туристичних ресурсів можна віднести все, що може бути використано для задоволення потреб туристів. Це можуть бути об'єкти та явища природного й антропогенного походження, що використовуються для відновлення життєвих сил людини та задоволення її соціальних потреб і впливають на територіальну організацію туристичної діяльності, формування територіальних туристичних комплексів, їх спеціалізацію та економічну ефективність [46].

Туристичні ресурси — сукупність природних і соціально-культурних комплексів та їх елементів, що сприяють задоволенню фізіологічних та соціальних потреб людини, відновленню її працездатності і які при сучасній та перспективній структурі рекреаційних потреб і техніко-економічних можливостях, використовуються для прямого й опосередкованого споживання та виробництва туристичного продукту. Туристичні ресурси доступні для ознайомлення і використання незалежно від форми власності, якщо до того немає накладених в установленому порядку обмежень [46].

Туристичні ресурси кількісно обмежені і якісно диференційовані, отже, виступають як економічне благо, як товар, що вимагає значних витрат на відтворення. В економічному плані туристські ресурси виступають як фактори виробництва турпродукту, так як їх диференціація породжує відмінності в результатах господарського використання [31 с. 218].

Туристські ресурси - національне надбання. Однак частина з них, що мають особливе значення, віднесена до об'єктів і пам'ятників світового значення. Такий перелік встановлює і щорічно оновлює ЮНЕСКО. Всі пам'ятники культури і природні об'єкти знаходяться під охороною держави, на підтримку і збереження пам'яток і об'єктів всесвітнього значення виділяються також кошти ООН [24 с. 65].

Туристські ресурси мають ряд загальних властивостей. По-перше, вони історичні. Можуть видозмінюватися в міру зростання туристських потреб, техніко-економічних і соціальних можливостей. Наприклад, стають туристськими ресурсами (об'єктами туристичного показу) болота, промислові підприємства, стара техніка, обладнання та ін. По-друге, вони територіальні.

Займають великі площі; відпочинок як соціально-економічне явище вже зараз вимагає територій, майже рівних використуванним сільським і лісовим господарством. По-третє, грають організуючу роль, сприяючи формуванню особливих туристських пунктів, районів і зон, що мають ту чи іншу спеціалізацію, набір туристських підприємств і систему туристських маршрутів[17 с. 87].

Як правило, туристичні ресурси визначають формування видів туристського бізнесу в тому чи іншому регіоні.

Туристські ресурси мають такі основні властивості:

- привабливість;
- кліматичні умови;
- доступність;
- ступінь вивченості;
- екскурсійна значимість;
- пейзажні та відео-екологічні характеристики;
- соціально - демографічні характеристики;
- потенційний запас;
- спосіб використання та інші.

Специфічними властивостями туристських ресурсів вважаються цілісність, динамічність, ємність, надійність, привабливість, стійкість та ін.

- 1) Цілісність розуміється як взаємозв'язок всіх ресурсів: об'єктів харчування, готельного господарства, транспорту та ін.
- 2) Ємність - можливість включати ресурси інших сфер економіки, які не мають тісного контакту з туризмом.
- 3) Стійкість туристських ресурсів в масштабах національної економіки означає непорушення економічного балансу. Тобто туристської індустрією використовуються ті природні умови і ресурси, які залишилися незатребуваними іншими галузями народного господарства, тому не відбувається перетину інтересів.

- 4) Надійність в туристській сфері визначається в першу чергу соціально-політичними умовами.
- 5) Привабливість (аттрактивність) - основна властивість туристських ресурсів. Саме вона робить об'єкт предметом туристського показу.
- 6) Унікальність туристського об'єкта може викликати інтерес людини, що проживає в будь-якій точці земної кулі, надає йому світове значення, статус.
- 7) Пізнавальна цінність - зв'язок об'єкта з конкретним історичним суб'єктом, життям і творчістю відомих людей, естетичні достоїнства.
- 8) Рекреаційна цінність - можливість використання об'єкта для організації відпочинку та оздоровлення туриста.
- 9) Популярність - популярність туристського об'єкта серед туристів.
- 10) Екзотичність - ступінь контрастності об'єктів, їх незвичайність по відношенню до умов місця постійного проживання туристів.
- 11) Виразність - взаємодія об'єкта з навколишнім середовищем, будівлями, спорудами, природою.
- 12) Збереження - стан об'єкта, його підготовленість до організованого прийому туристів.

Туристські ресурси використовуються в оздоровчих, туристських, спортивних і пізнавальних цілях. Умовно їх можна поділити на дві групи:

- природні (природно-рекреаційні);
- інфраструктурні (рекреаційно-пізнавальні) [25 с. 10].

Серед природних об'єктів туристський інтерес викликають ландшафти і пейзажі, тундри, тайги, степи, пустелі, моря і озера; геологічні та гідрологічні об'єкти - вулкани, скелі, групи каменів, окремі валуни (мегаліти), печери, фіорди; льодовики, річки і озера, річкові пороги і водоспади, гейзери, джерела та інші [25 с. 6].

Важливими туристичними ресурсами також є рукотворні пам'ятки історії та культури: унікальні культові споруди, піраміди, мавзолеї, скульптури, шедеври храмової архітектури, палацово-паркові ансамблі, музейні колекції, а

також малі народи, окремі етноси і їх етнографічні особливості. Місця, в яких є концентрація найцінніших туристичних ресурсів або об'єктів туристського інтересу, виділяють як туристські території або акваторії.

Розвиток туристичного бізнесу вимагає наявності обох груп. Навіть при високих аттрактивних властивості природних ресурсів без наявності комунікацій, засобів зв'язку, комунальної інфраструктури, пам'яток культури, мистецтва туристський бізнес для широкого кола споживачів неможливий [46].

За іншою класифікацією виділяють безпосередні і непрямі туристські ресурси. До перших відносяться природні і культурно-історичні ресурси, другі (інфраструктурні) залучаються для освоєння і використання власне туристських ресурсів.

У реальному житті всі види туристських ресурсів взаємопов'язані і в ряді випадків важкороздільні. Правовий режим окремих видів ресурсів регулюється законодавством (природоохоронним, про музейних закладах, про охорону історичних пам'яток, санітарно-епідеміологічним і інші).

Основою формування туристичного продукту є природні ресурси. Не випадково туризм на ранній його стадії отримав розвиток в країнах зі сприятливим кліматом і цілющими джерелами [33].

Природні ресурси - компоненти природного середовища (клімат, рельєф, рослинність, поверхневі і підземні води, лікувальні грязі і так далі), які використовуються для організації відпочинку та оздоровлення людей. Ці ресурси істотно впливають на туристський рух, надаючи йому певний напрямок і формуючи його структуру. Більшість природних ресурсів виснажуються в процесі їх використання в цілях туризму. Одні з них не поновлюються, інші - відновлюються (самостійно або за участю людини) [7 с. 8].

Привабливість тієї чи іншої території для розвитку туризму, перш за все пізнавального, залежить від наявності культурно-історичних ресурсів (пам'яток історії та культури, культових споруд, меморіальних місць, народних промислів і так далі). Культурно-історична спадщина охоплює всю соціо-культурне

середовище з традиціями і звичаями, особливостями побутової та господарської життя [17 с. 52].

На базі туристських ресурсів утворюються і розвиваються туристичні центри - місцевості, що приваблюють туристів в силу наявності природних і культурно-історичних ресурсів, зручностей транспортно-географічного положення та доступною для туристів інформації про них.

Виділяють такі типи туристичних центрів: культурно-історичний, паломницький, курортний, приморський, альпійський, оздоровчий, діловий, конгресовий, екологічний, спортивний, альпіністський, мисливсько-рибальський, етнографічний, розважальний та інші. Наведена типологія свідчить про те, що туристські центри можуть бути комбінованими [34].

Освоєння і використання туристських ресурсів вимагає відповідної матеріально-технічної бази, інфраструктури туризму.

Особливість туристичних ресурсів полягає в тому, що вони мають властивість відновлювати фізичні та духовні сили людини, розвивати їх, а також придатні для надання найрізноманітніших послуг, потреби в яких виникають під час подорожі туристів [46].

Різноманітність туристсько-рекреаційних ресурсів потребує їх виділення в окремі групи. Вирішують питання в географічній науці за рахунок проведення класифікації. Єдиної загально визнаної класифікації туристсько-рекреаційних ресурсів досі не існує. Більшість класифікацій, представлених різними авторами в різні часи, можна поділити на два основні різновиди залежно від того, під яким кутом зору розглядаються в них туристсько-рекреаційні ресурси:

1) класифікації, в основу яких покладені уявлення про походження туристично-рекреаційних ресурсів;

2) класифікації, в яких туристично-рекреаційні ресурси поділяються за особливостями їх використання залежно від певних видів рекреаційної діяльності. (рис. 1.1).

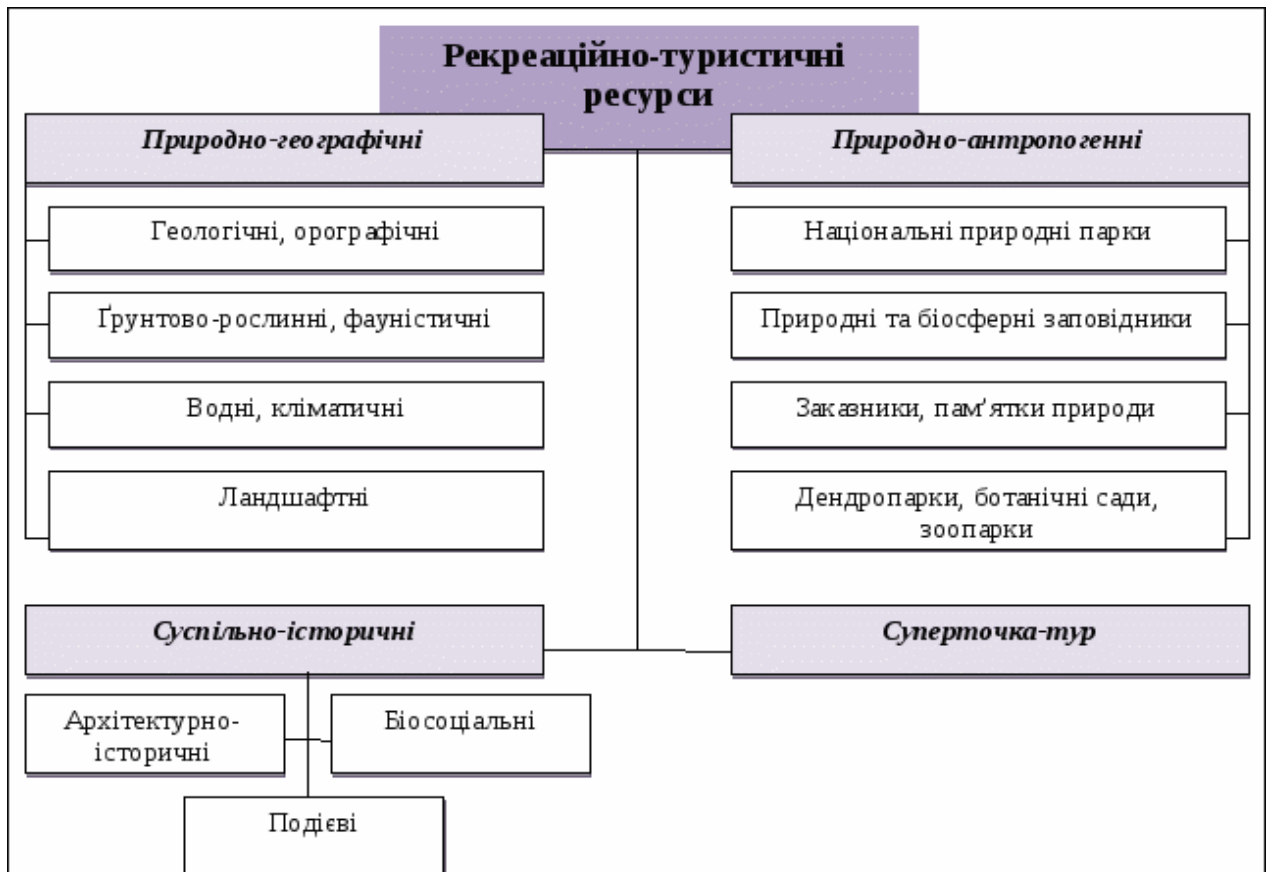

Рис. 1.1 Рекреаційно-туристичні ресурси [56]

До туристських ресурсів їх споживачі висувають такі основні вимоги:

- 1) використання природних цінностей (огляд визначних пам'яток природи, заповідних територій, огляд пейзажу та ін.);
- 2) засвоєння культурних цінностей (огляд пам'яток історії, культури, архітектури, відвідування музеїв, виставок, театрів і т. П.);
- 3) можливість занять спортом (пішохідні, водні, лижні, велосипедні, авто- і мотоподорож, прогулянки, плавання, спортивні ігри та інші);
- 4) аматорські заняття (рибалка, полювання)[5 с. 84].

Таким чином, країни світу мають найрізноманітнішими туристичними ресурсами, використання яких постійно розширюється, в сферу туризму залучаються найнесподіваніші об'єкти і явища, форми і методи обслуговування туристів, що сприяє розширенню і зміцненню бази туристських ресурсів і ринку туристичних послуг.

1.2 Сутність та класифікація туристсько-рекреаційних ресурсів

Туризм заснований на цільовому і розумному використанні туристичних ресурсів. Суть туристичних ресурсів - об'єкти туристського інтересу, які потенційно здатні задовольняти потреби людей, що виникають в процесі туризму. Там, де немає жодних туристських ресурсів, туризму не може бути в принципі. Окремі туристські ресурси припускають лише туризм в обмежених масштабах, оскільки в даному випадку відвідування об'єктів туристського інтересу може бути пов'язано з небезпекою для життя людини або цей інтерес має короткочасний ресурс з яких-небудь показниками, найчастіше тимчасовим [5 с. 7].

Сутність туристських ресурсів полягає в тому, що вони є основою для формування туристичного продукту та його пропозиції. Якщо говорити в загальному, то туристськими ресурсами вважається все те, що можна використовувати в конкретному районі для організації туристської діяльності і залучення туристів.

Правовий режим окремих видів туристських ресурсів регулюється законодавством (природоохоронним, про музейних закладах, про охорону історичних пам'яток, санітарно-епідеміологічним і ін.). Туристські ресурси є національним досягненням. Частина з них, що має особливе значення, віднесена до об'єктів і пам'ятників світового значення, перелік яких встановлює і щорічно оновлює ЮНЕСКО. Всі пам'ятники культури і природні об'єкти знаходяться під охороною держави, на підтримку і збереження пам'яток і об'єктів всесвітнього значення виділяються також кошти ООН [14 с. 132].

Існує чимало різних класифікацій туристських ресурсів. В першу чергу вони поділяються на дві великі групи: безпосередні та непрямі. До першої групи належать переважно природні та історико-культурні ресурси, використовувані самими туристами і відпочиваючими (наприклад, привабливість ландшафту, оздоровчі місцевості, об'єкти пізнання). Непрямі (соціально-економічні) ресурси залучаються для освоєння і використання

безпосередніх туристських ресурсів. Їх поділяють на матеріальні, технічні, фінансові, трудові та інші [46].

У процесі класифікації туристичних ресурсів більшість дослідників ділять їх на три складові: природні, історико-культурні, або культурно-історичні, соціально-економічні. За функціональною ознакою туристські ресурси ділять на оздоровчі, пізнавальні та спортивні. Важливе значення при цьому має природно-естетична цінність території, яка підсилює або, навпаки, послаблює функціональні якості. Пізнавальні властивості території обумовлені наявністю природних і соціально-культурних об'єктів (пам'яток історії та культури, музеїв, національних особливостей і традицій населення, унікальних об'єктів природи, культури, промисловості та ін.).

У реальному житті всі види туристичні ресурси взаємопов'язані і в ряді випадків важкороздільні. У цьому сенсі їх споживча вартість (корисність) пов'язана з одночасним впливом на фізичні, розумові, духовно-моральні та психологічні сторони життєдіяльності людини [17 с. 63].

Туристичні ресурси створюють можливість розширити виробництво туристського продукту, яка визначається активами, запасами, внутрішніми резервами туристської організації, а також природними і соціальними умовами, в яких вона діє, - сукупністю природних, оздоровчих, культурних та інших ресурсів, здатних задовольняти різні запити і потреби туристів. Туристські ресурси доступні для ознайомлення і використання незалежно від форми власності, якщо до того немає накладених в установленому законом порядку обмежень. Туристичні ресурси кількісно обмежені і якісно диференційовані, отже, виступають як економічне благо, як товар, що вимагає значних витрат на відтворення. В економічному плані туристські ресурси виступають як фактори виробництва туристського продукту, так як їх диференціація породжує відмінності в результатах господарського використання [46].

Найбільш часто вживаними класифікаціями є: генетичні, топологічні, за призначенням, по використанню, за місцем розташування.

Найбільш універсальні і логічні класифікації, безумовно, генетичні, вони будуються на основі причинно-наслідкових зв'язків виникнення і структурою самого об'єкта (ресурсу).

До туристичних ресурсів відносять природні та антропогенні геосистеми, тіла та явища природи, артефакти, що володіють комфортними властивостями і споживною вартістю для рекреаційної діяльності, які можуть бути використані для організації відпочинку та оздоровлення певного контингенту людей у фіксований час за допомогою певної технології і наявних матеріальних можливостей [17 с. 64].

За функціональною ознакою туристські ресурси ділять на оздоровчі, пізнавальні та спортивні. При цьому велике значення має природно-естетична цінність території, яка посилює або, навпаки, знижує функціональні якості. Пізнавальні властивості території обумовлені природними та соціально-культурними об'єктами (пам'ятниками історії і культури, музеями, національними особливостями і традиціями населення, унікальними об'єктами природи, культури, промисловості).

Специфічними властивостями і характеристиками туристських ресурсів є:

- привабливість (аттрактивність) - основна властивість туристських ресурсів. Саме вона робить об'єкт предметом туристського показу;
- цілісність - розуміється як взаємозв'язок всіх ресурсів: об'єктів харчування, готельного господарства, транспорту та ін .;
- ємність - полягає в можливості включати в себе ресурси інших сфер економіки, які не мають тісного контакту з туризмом;
- стійкість - в масштабах національної економіки означає непорушення економічного балансу, тобто туристської індустрією використовуються ті природні умови і ресурси, які залишилися незатребуваними іншими галузями народного господарства, тому не відбувається перетину інтересів;
- надійність - в туристській сфері визначається в першу чергу соціально-політичними умовами;

- унікальність туристичного об'єкта - може викликати інтерес людини, що проживає в будь-якій точці земної кулі, надає йому світове значення, статус;
- пізнавальна цінність - зв'язок об'єкта з конкретним історичним суб'єктом, життям і творчістю відомих людей, естетичні достоїнства;
- рекреаційна цінність - можливість використання об'єкта для організації відпочинку та оздоровлення туриста;
- популярність - популярність туристського об'єкта серед туристів;
- екзотичність - ступінь контрастності об'єктів по відношенню до умов місця постійного проживання туристів, незвичайність об'єктів;
- виразність - взаємодія об'єкта з навколишнім середовищем, будівлями, спорудами, природою;
- збереження - стан об'єкта, його підготовленість до організованого прийому туристів [46].

Природні туристсько-рекреаційні ресурси – це як окремі компоненти природи, так і весь природний комплекс, що активно використовуються для збереження, відновлення чи підтримки здоров'я людини. Усі природні ресурси оцінюють залежно від їх рекреаційного або туристичного потенціалу. Однак ступінь використання природних ресурсів може бути різним і залежить переважно від спеціалізації регіону. Серед природних туристсько-рекреаційних ресурсів найбільшого значення для індустрії туризму та рекреаційної діяльності мають кліматотерапевтичні, водні, бальнеологічні і ландшафтні складові, тоді як орографічні, лісові та флоро-фауністичні або біотичні складники опосередковано впливають на рекреаційні і туристичні процеси. До природних туристсько-рекреаційних ресурсів відносяться всі, хто має туристично-рекреаційну цінність, природні об'єкти і комплекси, їх основні компоненти (рельєф, клімат, мінеральні джерела, акваторії, рослинність і т.д.) Зі своїми властивостями [5 с. 10].

До соціогенного туристично-рекреаційних ресурсів (ресурсів, створених людиною) відносяться культурні, архітектурні об'єкти, унікальні технічні

споруди, поселення, ремесла, промисли і т.д., а також духовну спадщину людини і сама людина.

Суспільні туристичні ресурси – матеріальні об'єкти, що несуть семантичну та естетичну інформацію і можуть використовуватися в екскурсійно-туристичній діяльності для задоволення специфічних соціальних і рекреаційних потреб особистості [17 с. 68].

Усе розмаїття суспільних ресурсів можна об'єднати у кілька груп: архітектурні, археологічні, культурологічні, паркові, техногенні. Деякі науковці ці види туристсько-рекреаційних ресурсів також називають історико-культурними. Суспільні ресурси мають різну пізнавальну та естетичну цінність, а тому поділяються на декілька рівнів: місцевий, національний або державний і міжнаціональний або світовий.

Подієві туристичні ресурси належать до динамічних чинників формування туристичних потоків, оскільки включають мотиваційні передумови подорожі до місця, де відбувається подія чи явище. Даний вид ресурсів не підлягає традиційному кількісному виміру. Можна говорити лише про міру впливу подієвих туристичних ресурсів на створення туристичної інфраструктури, формування туристичних потоків, яка у нинішньому світі, насамперед, залежить від реклами події та піаракцій навколо неї.

Подієві туристичні ресурси за рівнями пізнавальної цінності поділяють на глобальні, регіональні та місцеві. За тематикою виділяють наступні групи подієвих туристичних ресурсів:

- громадські (гастрономічні фестивалі, фестивалі і виставки квітів);
- мистецькі (музичні та театральні фестивалі і конкурси, кінофестивалі, фольклорні обряди, народні свята і фестивалі);
- спортивні (літні і зимові Олімпійські ігри, чемпіонати світу і Європи з футболу й інших видів спорту, спартакіади, ралі, перегони і регати, спортивні фестивалі);
- культурно-історичні (театралізовані шоу, карнавали, національні фестивалі і свята);

- економічні і політичні (аукціони, покази мод, ярмарки і виставки, автомобільні й авіаційні Салони, політичні й економічні форуми);
- релігійні (релігійні свята, ходи і події);
- природні явища [35].

До більш низького ієрархічного рівня відносяться класифікації туристично-рекреаційних об'єктів і ресурсів по переважному призначенню їх використання, які, наприклад, можуть розділятися на лікувальні, оздоровчі, пізнавальні, спортивні, споживчі та інші. Відповідно до такого призначенням використання туристично-рекреаційних ресурсів створюються спеціальні (тематичні) галузеві комплекси [13 с. 129].

Наступним прикладом створення класифікації туристично-рекреаційних ресурсів і об'єктів може бути комплексна галузева класифікація, яка відображає ієрархію ресурсів в залежності від особливостей використання. Коли один і той же туристично-рекреаційний об'єкт (ресурс) може використовуватися в різних цілях (заняттях), наприклад, водні об'єкти (озера, моря) можуть використовуватися в оздоровчих, спортивних, пізнавальних видах туризму в залежності від цільових установок. При цьому ясно, що чим більше видів туризму можуть бути реалізовані на даному об'єкті (території) або з використанням конкретного ресурсу, тим більшим туристично-рекреаційним потенціалом він відповідно має.

Практична значимість класифікації туристично-рекреаційних ресурсів на два найбільш загальних класу виправдано при вирішенні наступних завдань: планування напрямів розвитку туристично-рекреаційної діяльності на тій чи іншій території, районуванню великих територій або регіонів по переважаючим типам туристично-рекреаційних ресурсів і так далі. При використанні такої загальної класифікації туристично-рекреаційних ресурсів, плануванні або прогнозуванні розвитку індустрії туризму потрібне залучення досить великого числа додаткової інформації або інформації уточнюючого і заглибленого характеру. Надзвичайно корисна така класифікація, як інструмент районування територій і країн за спеціалізацією туризму [35].

Схематично взаємозв'язок основних компонент в даній класифікації ілюструється перекриваються сегментами кілець (генетичних типів). Деякі типи територій існують спільно і у взаємному зв'язку, хоча і відносяться до різних генетичних класів: чим більше спільні сегменти, тим більшим генетичним розмаїттям володіють дані території, відповідно і більш високим потенціалом.

Вже згадана класифікація туристично-рекреаційних ресурсів складається з наступних чотирьох основних компонентів геосфери:

- Гідром - природна вода у всіх агрегатних станах (моря, озера, річки, мінеральні і термальні джерела, лід, сніг, а також їх поєднання);

- Фітом - природні ресурси, до складу яких входить земля (ліси, гори, скелі, мінерали та гірські породи, вулкани, а також створені людиною парки, сади);

- Літом - об'єкти, створені людиною (архітектурні пам'ятники, сучасні об'єкти різного призначення і застосування);

- Антропов - всі види людської діяльності (сама людина, її життя, звичаї, звичаї, старовинні і сучасні види діяльності, промисли, фольклор, музика, костюми, а також різноманітні і численні твори людини).

Відповідно до цієї класифікації деякі частини (ділянки, території) геосфери або туристично-рекреаційні об'єкти одного генетичного походження можуть існувати спільно. Межі окремих генетичних типів утворюють так звані перехідні зони (крайові зони), які насправді є особливими природними територіальними комплексами з тісною взаємодією декількох основних компонентів геосфери [9 с. 37].

Дотримуючись внутрішньої логіки даної класифікації, наприклад, території, представлені водними об'єктами (гідро) в поєднанні з лісовими масивами (Фітом), принципово є більш цінними територіями для туризму рекреації, ніж, наприклад, тільки водні об'єкти або, навпаки, тільки лісові масиви.

Далі, за логікою цієї класифікації, можуть існувати і насправді існують території, на яких тісно переплетені всі генетичні класи об'єктів. [9 с. 38].

Як впливає з форми представлення класифікації територій, на яких тісно переплітаються всі генетичні типи туристично-рекреаційних ресурсів значно менше на Землі, ніж генетично однорідних, але вони незмірно вище цінуються в туристично-рекреаційної діяльності, володіючи найвищим потенціалом (зі схеми) за рахунок різноманітності комплексу ресурсів . Прикладом можуть служити природні пам'ятки Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, значна частина яких включає в себе всі природні генетичні класи природних компонент геосфери планети [11 с. 43].

Таким чином, дана класифікація поєднує в собі як генетичну основу, так і дозволяє побачити ієрархію виділених генетичних туристично-рекреаційних ресурсів в залежності від їх різноманітності. Територій та об'єктів, що складаються з одного генетичного комплексу, незмірно більше і, відповідно, їх туристично-рекреаційна цінність нижче (відповідно до класифікації), а територій і комплексів, що володіють всіма чотирма компонентами класифікації, незрівнянно менше і, відповідно, їх туристично-рекреаційна цінність значно вище.

Сучасний рівень розвитку туристично-рекреаційної діяльності знаходить глибокі відмінності і в генетично однорідному класі природного комплексу, природно на більш високих ієрархічних рівнях, завдяки більш широкою і глибокою спеціалізацією видів туризму. Наприклад, гірські країни (масиви) різного походження на планеті[5 с. 127].

Туристські ресурси фіксуються в кадастр, представленому в регіональній або тематичної формі. Кадастр туристських ресурсів є узагальненою (економічну або екологічну) споживчу (вартісну або бальну) оцінку туристських ресурсів.

Залежно від цілей подорожі можуть розглядатися самі різні природні ресурси. Туристська територія або акваторія - географічно певне місце концентрації найбільш цінних туристських ресурсів, а також об'єктів туристського інтересу, що виділяється в складі туристичного регіону із зазначенням в реєстрах, кадастри та інших видах документації з введенням

режиму пріоритетного цільового функціонування і використання в цілях туризму в її межах [46].

Існують і інші різновиди туристських ресурсів, наприклад інформаційні. Туристські інформаційні ресурси являють собою інформацію про території, її історії, культурі, природі і людях, отриману туристами безпосередньо під час подорожі, в ході підготовки до нього або після деякого часу.

Основою використання туристичних ресурсів і туристських об'єктів для цілей туризму є туристський інтерес і туристське враження [17 с. 83].

1.3 Інфраструктурні туристичні ресурси країни

Інфраструктурні туристичні ресурси – це комплекс діючих споруд і мереж виробничого, соціального рекреаційного призначення, використовуваних для забезпечення життєдіяльності туристів. До інфраструктурних ресурсів відносяться засоби тимчасового розміщення, транспорт, підприємства харчування, підприємства торгівлі, підприємства розваг, пункти прокату туристського інвентарю, тематичні парки, гірськолижні траси, канатні дороги. Наявність інфраструктурних ресурсів дає змогу запропонувати туристам різноманітні оздоровчі програми, розвиненість туристичної інфраструктури підвищує кількість потенційних клієнтів, які могли б розміститися з метою відновлення власних сил [1 с. 151].

Туристична інфраструктура - це комплекс існуючих об'єктів та мереж виробничого, соціального та рекреаційного призначення, призначених для функціонування туристичної сфери, забезпечуючи нормальний доступ туристів до туристів та правильне їх використання для туристичних цілей, а також забезпечення життєдіяльності підприємства туристичної галузі [31 с. 48].

Туристична інфраструктура є невід'ємною частиною туристичної галузі, яка включає два елементи:

- Перший елемент - індустрія гостинності, яка включає підприємства, що надають послуги з проживання та харчування.

- Другим елементом туристичної галузі є інфраструктурна складова, яка є трирівневою системою.

Перший рівень туристичної інфраструктури представлений виробничою інфраструктурою - комплексом існуючих будівель, будівель, транспортних мереж, систем, які безпосередньо не пов'язані з виробництвом туристичного підприємства (на відміну від структур двох наступних рівнів), але необхідні для надання туристичних послуг - транспорт, зв'язок, енергетика, комунальні послуги, фінанси, страхування, безпека.

Другий і третій рівні туристичної інфраструктури утворюють підприємства та організації, які безпосередньо беруть участь у туристичній діяльності та формують туристичне підприємство.

Другий рівень включає ті структури, які можуть існувати без туристів, але діяльність яких розширюється, коли туристи залишаються на місці. Це підприємства з оренди автомобілів, таксі; кафе та ресторани; спортивні клуби, музеї, театри та кінотеатри, виставкові зали, цирк, зоопарки, казино тощо [25 с. 7].

Як частина інфраструктурного комплексу регіону, туристична інфраструктура виконує ряд важливих функцій. Сюди входять функції забезпечення, інтеграції та регулювання. Забезпечення функцією туристичної інфраструктури полягає у створенні необхідних умов для організації туристичного обслуговування [25 с. 8].

Під туристичною інфраструктурою існує комплекс існуючих об'єктів та мереж виробничого, соціального та рекреаційного призначення, призначених для функціонування туристичної сфери, розглядаючи інфраструктуру туризму як невід'ємну частину туристичної галузі [25 с. 10].

Туристична інфраструктура може бути представлена як матеріальна основа для виробництва туристичного продукту. Матеріальна основа туризму в широкому розумінні формує складний комплекс галузей, підгалузей та видів діяльності з матеріального виробництва та соціально-культурної сфери, які або безпосередньо задовольняють різноманітні потреби туристів, або створюють

для цього необхідні умови. З усіх підприємств, що входять до його складу, лише відносно невелика частина спеціалізується на виробництві товарів та послуг, призначених виключно для особистого споживання туристів, тоді як більшість із них задовольняють також потреби місцевого населення та опосередковано сприяють зростанню туристичного споживання. Таким чином, товари та послуги великої кількості підприємств та галузей необхідні для задоволення різноманітних потреб туристів, не пов'язаних між собою. Деякі в основному обслуговують туристів, другі - туристів і місцеве населення, а треті забезпечують функціонування перших і других. Змішані функції цих підприємств унеможливають чітку, офіційну організацію в рамках єдиної галузі економіки [14 с. 94].

Існують основні функції і властивості туристської інфраструктури.

- 1) Забезпечення функціонування сфери туризму: забезпечення нормальної діяльності підприємств туристичної індустрії та виробництва туристських послуг.
- 2) Обслуговування туристів: забезпечення життєдіяльності туристів; забезпечення пересування (нормального доступу туристів до туристських ресурсів, проживання, харчування туристів, задоволення їх культурних, комунальних, комунікаційних та інших потреб); забезпечення потреб туристів в процесі туристської діяльності.
- 3) Інтеграційна і регулююча функції: інтеграційна функція полягає в організації та підтримці зв'язків між підприємствами галузі, формування територіальних туристсько-рекреаційних комплексів. Регулююча функція проявляється як вплив туристської інфраструктури на економіку регіону - залучення коштів від послуг в турпідприємства, матеріальне забезпечення працівників туризму і створення нових робочих місць, зростання податкових надходжень до бюджетів різних рівнів; непрямий вплив полягає в мультиплікативному ефекті міжгалузевої взаємодії[54].

Основні функції інфраструктури туризму визначають склад виконавців функцій – це можуть бути галузі, групи підприємств, їх спорудження та мережі (в цілому - комплекс). Подання про склад туристської інфраструктури різний, при цьому є варіанти комплексні і фрагментарні. Приклад комплексного складу туристської інфраструктури: включає готельне обслуговування (сукупність всіх засобів розміщення для тимчасового перебування туристів), транспортне обслуговування (рухливі транспортні засоби, стаціонарні пристрої всіх видів транспорту, правові умови перевезень пасажирів), сферу громадського харчування, розважально-видовищну сферу і спортивно-оздоровчий сервіс, екскурсійне обслуговування, фінансове обслуговування, засоби і системи зв'язку, виробництво сувенірної продукції та виробів народного промислу, виробництво туристської і спортивної продукції, роздрібна торгівля, сфера побутових послуг [14 с. 96].

На туристично-рекреаційних територіях існує і / або формується територіальна (регіональна) туристська інфраструктура. У широкому розумінні до її складу входять кілька блоків.

1. Базові об'єкти інфраструктури (аеропорти, залізничні вокзали, інші транспортні центри, дорожня мережа, комунікації, водо-, тепло-, газо- і електропостачання, водовідведення, зв'язок і інформаційне забезпечення).

2. Кошти розміщення.

3. Супутня інфраструктура (транспортне обслуговування, підприємства харчування, індустрії розваг, об'єкти туристичного показу і ін.). Вона розвивається на різних територіальних рівнях: регіональна (республіканська, обласна), внутрішньо-регіональна (муніципальна- районна, сільська і міська, внутрішньо-міська, зональна), міжрегіональна і локальна (наприклад, інфраструктура національних парків, екскурсійних об'єктів) [25 с. 11].

Більшість дослідників туристської інфраструктури сходяться в головному: вона включає, перш за все, сукупність готелів і інших засобів розміщення, а вже потім сукупність засобів транспорту, об'єктів громадського

харчування, об'єктів і засобів розваги та інше. Важливо відзначити, що коли немає розміщення, тоді і немає організованого туризму.

Основні групи об'єктів туристичної інфраструктури:

- 1) транспорт і транспортне забезпечення;
- 2) комунальні системи (благоустрій);
- 3) інформаційне забезпечення і підтримка; засоби і системи зв'язку;
- 4) організація дозвілля туристів /розваг;
- 5) інші важливі послуги [25 с. 12].

Отже, туристичні інфраструктурні ресурси - це група виробництв, що забезпечують пасивний туристичний баланс. Про його наявність свідчить, як правило, рівень розвитку національної промисловості та високий рівень доходу на душу населення.

З розвитком туризму з'являється нова, дуже динамічна форма споживчого попиту, яка пов'язана з переміщенням споживача з місця постійного проживання. Цей попит стосується цілого комплексу товарів і послуг. Задоволення будь-якого попиту вимагає виробництва супутніх товарів. З точки зору економіки, туризм створює нову форму споживання і спричинює появу відповідної сфери економічної діяльності. Туристична економіка складається із взаємодоповнюючих секторів, які можуть задовольнити попит туристів лише в комплексі.

Таким чином, підприємства, що займаються виробництвом туристичних послуг та товарів, розглядаються як окремий сектор економіки. Туристична інфраструктура має власні ресурси: природні, рекреаційні, виробничі потужності - підприємства обслуговування, персонал, а також зв'язки з іншими галузями економіки. На сьогоднішній день, опираючись на наукові дослідження фахівців, можна зробити висновок, що туристична індустрія займає важливе місце в розвитку країн.

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СУЧАСНИЙ СТАН НАЙВІДОМШИХ ЕКСКУРСІЙНИХ ОБ'ЄКТІВ ГРЕЦІЇ

2.1 Найвідоміші центри історико-культурного туризму Греції

Завдяки вигідному географічному положенню, клімату і наявності великої культурно-історичної спадщини Греція приваблива для туристів. Греція - країна, де давнина на кожному кроці: Афіни, Дельфи, Фіви і Метеори, скельні монастирі і свята гора Афон. Ще тут чудові пляжі, чисте море, мальовничі острови і СПА-готелі. У кожному місті є музей або археологічні визначні пам'ятки, руїни цирків, театрів, культових і храмових споруд. Крім того, туристів приваблюють красива природа країни, протяжна берегова лінія, придатна для організації морських курортів; безліч активних видів відпочинку і розваг, сувенірних і інших товарів туристського попиту; смачна і різноманітна національна кухня, а також традиційна привітність і гостинність [2 с. 81].

Ця дивовижна середземноморська країна зібрала, здається, абсолютно всі блага туристичного світу. Запаморочливі вершини, приютивши на своїх схилах першокласні гірськолижні курорти на зразок «Василиця» або «Каймакцалана», сусідять тут з чудовими пляжами Пелопоннесу і Халкідікі. Ну а розслаблений відпочинок на незліченних грецьких островах, настільки популярних у туристів, з легкістю доповнюється значною екскурсією. Причому останній вистачає навіть в самому курному куточку Греції - від Афін до якоїсь крихітної ділянки суші, як Патмос [6 с. 47].

У Греції найвища концентрація археологічних пам'яток в світі, і з кожним новим сезоном розкопок їх стає все більше. Крім пам'яток Давньої Греції в країні на що подивитися. Наприклад, на острові Родос відмінно збереглася фортеця хрестоносців-іонітів. У місто Фіра, столицю острова Тіра, варто

приїхати, щоб помилуватися на білі кікладські будиночки, які, немов морські перлини, розсіпані по слонам гір. На острові Іос, який користується величезною популярністю у молоді, місцева влада не шкодує грошей на будівництво нових церков і дзвіниць. А острів Міконос славиться своїми вітряними млинами з солом'яними дахами, які стали візитною карткою Греції. Також як і острів Санторіні, відомий своїми біло-блакитними будиночками і приголомшливими заходами [2 с. 68].

Відпочинок в Греції не можна уявити без поїздки в гори на віслюку. Нікого не залишить байдужим такий підйом на острові Родос, де ослики возять туристів на місцевий акрополь в Ліндос. Для любителів водних видів спорту в Греції також чим зайнятися. На більшості курортів можна покататися на водних лижах, відправитися в круїз на яхті і поплавати у відкритому морі і навіть зайнятися дайвінгом. Найкраще місце для підводного плавання острів Закінф, узбережжя якого перетворено в національний природний заповідник. Біля берегів острова мешкають черепахи, сотні видів риб, дельфіни, восьминоги. Мешканці підводного світу плавають в найчистішій блакитній воді, знаходячи укриття серед коралів, різнокольорових водоростей і каменів [10. с.40].

Країна в цілому є унікальним зібранням пам'ятників стародавньої і давньої культури просто неба. Зупинимося на основних центрах історико-культурного туризму, які приваблюють туристів з усіх країн.

Афіни.

Мегаполіс, наповнений атмосферою античності. Європейська столиця, що тримає свою історію з далекого минулого. Місто, що поєднує помпезність і простоту, сучасність і традиції. Афіни - місце, зачаровує з першого погляду і залишається в пам'яті сплеском яскравих фарб. Переплетення старовинних кварталів з новобудовами знайомить мандрівника з іншою стороною міста, про який всі знають, здавалося б, все.

Афіни зачаровують. Різноманітність картинок, що переміняються з кожним кроком по вуличках грецької столиці, змішання народів, епох, об'єднання на перший погляд далекого дарує диво і бажання повертатися, щоб

відкривати мегаполіс знову. Туристи, які відвідали Афіни, з першого погляду відзначають його контрастність. Грецька столиця дарує зустріч з історією за кожним поворотом, вона просякнута таємницями, загадками тисячоліть. Величний Акрополь, ніби виріє над містом, поєднує культові, скульптурні, релігійні споруди. Інакше його називаю Кекроп в честь першого царя Афін - Кекропса, який заснував пам'ятка. Постійні завоювання, перебудови і руйнування багато разів змінювали зовнішність Акрополя. Однак і нині ця пам'ятка архітектурного мистецтва височить над столицею найдавнішого держави.

Білосніжний Парфенон - головний храм Афін давнини. Побудований він на честь богині-покровительки Аттики Афіни. Пам'ятник архітектури V століття до н.е. виконаний повністю з мармуру. Спорудження сильно зруйновано, зараз ведуться відновлювальні роботи.

Мармуровий храм Гефеста зумів зберегти свій первозданий вигляд в ідеальному стані. Не обійшлося без реставрації, так, була відновлена дах, проте пам'ятник давньогрецької архітектури донині вражає помпезністю [23 с.174].

Салоніки.

Багато туристів приїжджають в північну столицю Греції заради того, щоб насолодитися атмосферою Греції і оглянути визначні пам'ятки. Одна з найпоширеніших цілей відвідування курортної зони - пляжний відпочинок в Салоніках (Греція). Незважаючи на те, що в межах міста купання заборонено, в безпосередній близькості від нього є багато комфортних і красивих пляжів.

Салоніки - друге за величиною місто в Греції, столиця області Македонія. Назва міста пов'язана з ім'ям доньки Філіпа II, дружиною царя Македонії Кассандра. Це місто по праву називають музеєм під відкритим небом: 15 історичних пам'яток ранньохристиянського і візантійського періоду занесені в каталог Всесвітньої спадщини Юнеско в 1988 році. Територія всередині фортечних стін славиться множинними артефактами і культурними об'єктами різних епох, що викликає інтерес у туристів. Інтригуючі події, захоплюючі екскурси, археологія, розкопки, туристичні пам'ятки і захоплюючі музеї

Салоніки - велике портове місто, і на водній поверхні добре видно сліди перебування величезної кількості кораблів. Саме тому на пляжах на березі термічної затоки Салонік купання заборонено. Втім, тут часто проводять вітрильні регати і змагання з водних видів спорту. На радість гостям міста тут регулярно курсують прогулянкові катери.

Вечірня набережна у Салоніках

На особливу увагу заслуговує набережна - це чудове місце для романтичних прогулянок по вечорах, поїздок на велосипедах і смачних вечерь в одному з численних ресторанів або барів.

Ближче до східного узбережжя знаходиться район каламар, але в цій частині Салонік море ще досить брудна і купатися тут не рекомендується. Однак місцевих жителів це не зупиняє, і багато греків вважають за краще відпочивати саме в каламар [39].

Острів Родос.

Раніше цю землю називали островом лицарів. Тут до сих пір збереглися середньовічні вежі і старовинні ворота, які захищали острів від вторгнення чужинців. Говорячи про визначні пам'ятки острова Родос, не можна не виділити руїни замку Архангелос і древнього міста Камірос, замок Монолітос і Родська фортеця. Доторкнутися до історії острова і на власні очі побачити ці старовинні споруди може кожен бажаючий. Для огляду всіх пам'яток тут часто організовують екскурсії. Ви також маєте можливість взяти гіда, який більш детально розповість вам історію острова.

Крім архітектури в очі кидається мальовничість цього краю: оливкові гаї, виноградники, плантації цитрусових рослин, а також розкішні долини - всім цим багатий Родос [50].

Але ні одними екскурсіями може похвалитися цей напрямок. Говорячи про острови Греції, Родос - це одне з найбільш оптимальних місць для тих, хто вважає за краще активних пляжних відпочинок. На курорті не вщухає нічне життя, тому є можливість погуляти на дискотеках, пляжних вечірках, а також потрапити на міські свята і торжества. Цей острів точно підійде вам, якщо

вирушаючи в Грецію, ви хочете побачити максимум, спробувати стати на серф або водні лижі, доторкнутися до історії регіону, а також шумно погуляти в одному з грецьких нічних клубів [50].

Острів Крит.

Крит - острів, який входить в список найбільш популярних туристичних місць у всій Європі. Цей статус цілком заслужений, адже тут спостерігаються максимально комфортні умови для ідеального пляжного відпочинку. За рахунок свого розташування, курортний сезон на острові починається раніше, ніж на інших грецьких островах - вже в квітні-першій половині травня.

На острові є два аеропорти – Нікоса, Казандзакіса (сюди летіти зручніше за все, так як він розташований біля столиці Криту - міста Іракліон) і аеродром в місті Ханья. З кожного аеропорту на трансфер можна дістатися до всіх куточків острова. Вартість квитка буде залежати від дальності поїздки, але не буде перевищувати 8 євро. До речі, на острові Крит, ціни приємно дивують своєю демократичністю. І це стосується не тільки вартості поїздок, але і оренди житла, а також вигідних туристичних турів в ці краї [58].

Пейзажі острова Крит

Отже, чим цікавий Крит? Почнемо з того, що це найбільший грецький острів. Отже, на ньому зосереджена найбільша кількість пам'яток. Якщо ви хочете перейнятися духом Греції і максимально зануритися в її історію, вам неодмінно варто відвідати цей острів. Тут можна побачити:

- Кносський палац - єдина споруда, яке залишилося від колись знаменитої і великої мінойської цивілізації;
- Музей археології в Іракліоні;
- Монастир Аркаді - найдавніше і одне з найпрекрасніших споруд на острові;
- Бухту Балос - тут злиття трьох морів утворюють неймовірно красиві відтінки синього, які ви ніде більше не побачите.

Природа Криту вражає своєю неповторністю. Якщо опинитесь тут, обов'язково вирушайте на місцевий пляж Ваї - саме тут колись знімали рекламу

знаменитого батончика «Баунті». А ще відвідайте Елафонісі, щоб побачити унікальний пісок рожевого кольору і найчистішу воду. Пам'ятайте, острів Крит - це не тільки море. Якщо вам набриднуть морські пейзажі, то відвідайте мальовниче озеро Курнас - ще одне знамените місце острова [58].

Острів Корфу.

Цей північний грецький острів знаменитий за рахунок своїх унікальних пейзажів, чистого морського повітря, спокійної атмосфери і давньої історії. Вирушаючи в Корфу, оцініть пам'ятки острова. Якщо ви хочете побачити найбільший середньовічний комплекс Греції, сміливо їдьте в старе місто - сюди можна добратися на автобусі прямо з аеропорту Корфу всього за 1,5 євро. Опинившись в старому місті, ви зрозумієте, чому Корфу називають самим італійським грецьким островом. Вплив цієї цивілізації тут видно всюди: на мармурових колодязях, мініатюрних площах. Це щось на кшталт маленької Венеції - смарагдовий острів з великою кількістю виноградників, затишними бухтами і середньовічними замками [23 с. 176].

До речі, на цьому острові можна придбати унікальні прикраси ручної роботи, кераміку, вази, мармурові статуєтки. І зробити це можна не поспішаючи, між багатогодинними прогулянками по тісних вуличках острова. Але, звичайно, в першу чергу Корфу - це море. Курорти Мораїтіка і Мессонгі по праву вважаються кращим місцем для сімейного відпочинку в цьому регіоні. Цей острів ідеально підійде тим туристам, які хочуть насолоджуватися кожною хвилиною, проведеної в цьому грецькому куточку [59].

Острів Ітака.

З островом Ітака в Іонічному морі пов'язані міфи про Одиссея. Також місцевість може похвалитися великим археологічним спадщиною, але величне минуле - далеко не всі переваги острова. Сьогодні Ітака - це одні з найкрасивіших пляжів грецького узбережжя, численні музеї, великий вибір готелів і ресторанів та відпочинок на будь-який смак. Інфраструктура острова досить розвинена. Так, один з найпопулярніших пляжів Ітаки - Філіатро, може похвалитися не тільки найчистішим узбережжям, але і мережею готелів,

ресторанів, сувенірних крамниць і магазинів, які розташовані в безпосередній близькості від нього [50].

Найпопулярніший пляж серед туристів на острові - Агіос Іоанніс. Адже звідси відкривається шикарний вид на Кефалонію. А ще це ідеальне місце для прогулянок уздовж морського узбережжя.

Любителям історії буде цікаво відвідати такі музеї на острові, як:

- Музей Ставроса - тут представлені експонати, які за однією з версій, колись належали самому Одісею!
- Музей Ваті;
- Музей фольклору.

Також на острові розташований старовинний монастир Катарон і одне з найстаріших грецьких поселень - село Аног. Символ цього місця - старовинна церква 12 століття. Таких стародавніх пам'яток в Ітаці безліч - острів просто дихає старовиною! І при цьому він завжди відкритий для туристів з усього світу, які хочуть доторкнутися до античності і провести відпустку на чистому і теплом морському узбережжі Греції [2 с. 78].

Місто Дельфи.

Стародавнє місто Дельфи - одна з основних визначних пам'яток Греції. Колись тут проводилися Пифійские гри, це був релігійний центр для всіх греків, а зараз на цьому місці залишилися одні руїни. Сучасні Дельфи знаходяться всього в півтора кілометрах на захід, а археологічний заповідник на місці стародавнього міста включено до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Найчастіше в Дельфи приїжджають, щоб своїми очима побачити древнє місто, тому головна визначна пам'ятка тут - місце археологічних розкопок, що стало музеєм просто неба. Знаходяться вони всього в півтора кілометрах від сучасних Дельф.

Археологічний центр Дельф ділиться на три частини: Священну огорожу, Мармару і Кастальске джерело. На відміну від інших давньогрецьких міст, Дельфи прекрасно збереглися. Щоб детально познайомитися з містом,

знадобиться як мінімум кілька днів. Найкраще приходити сюди рано вранці або в другій половині дня, щоб не гуляти під палючим сонцем. На території Священної огорожі розташовані основні історичні пам'ятники: три скарбниці, бульвартерії (рада старійшин), театр, святилище Геї. В Мармарії розташовувалося святилище богині Афіни. Свою назву ця частина Дельф отримала завдяки численним будівлям з мармуру. Головною визначною пам'яткою Мармарії вважається Старий храм Афіни, який в 4 столітті до н.е. зруйнували перси. Кастальське джерело грало важливу роль в житті Дельфів. Перед тим, як увійти до священного міста, мандрівники повинні були омитися в його водах. Зараз через небезпеку сходження каменів, ключ і скеля Федриади, поруч з якою він перебуває, закриті для відвідування. [2 с. 79].

2.2. Опис основних історико-культурних об'єктів країни

Завдяки тому, що історія Греції багатогранна і бере свій початок ще з найдавніших часів, до наших днів дійшли такі історико-культурні пам'ятки, яких немає в жодній іншій країні світу. Розквіт грецької цивілізації припадає на V століття до н.е. Грецька культура подарувала світові великого поета Гомера, скульпторів Скопаса, Фідія, філософів Платона, Аристотеля, вчених Архімеда і Піфагора [50].

В даний час Греція - розвинена країна, причому туристська індустрія займає одне з важливих місць в її економіці. Греція є родоначальницею сучасної західної цивілізації, на її території розташовано безліч найцінніших будівель, ансамблів, залишків міст і центрів, дивовижних за своєю красою храмів [58].

У Греції знаходяться пам'ятники різних історичних епох, починаючи з давніх-давен (Піфагорей і храм Гери на Самосі - 3000 до н.е.), античності і закінчуючи Середньовіччям (Ранньохристиянські і візантійські пам'ятники в місті Салоніки, Середньовічне місто Родос та багато інших цікавих об'єктів).

Відвідування музеїв і огляд старожитностей - ціла галузь туристської індустрії. Тільки в Афінах знаходиться 33 музеї і об'єкти показу археологічних цінностей світового рівня [59].

Все-таки більшість пам'ятників Греції відносяться до античної культури і має особливу значущість для світової культури в цілому. Будучи другим самостійним етапом історії світової культури антична (греко-римська) культура побудована на вірі в силу звільненого людського духу, в знання і правду життя. Розвиваючись під впливом ранньої цивілізації культура античності внесла величезний внесок у розвиток світової культури [39].

Дійшли до нас пам'ятки архітектури і скульптури, шедеври живопису і поезії, є свідченням високого рівня розвитку культури. Вони мають значення не тільки як твори мистецтва, а й соціально-моральне значення. І зараз сформульовані в них думки про добро, зло, честь і безчестя є сучасними.

До основних історико-культурних об'єктів входять:

1. Афінський акрополь (м. Афіни)

Художня спадщина Давньої Еллади має неминуще значення для світової історії мистецтва, будучи явищем оригінальним, загадково-чудовим і неповторним. І до цього дня однією з основних визначних пам'яток сучасної Греції залишається Афінський Акрополь ("Верхнє Місто").

Увійти на Акрополь можна через важкі ворота - Пропілеї. Ряд колон розділяє велику арку, і утворюються п'ять проходів - для людей і для в'ючних тварин. Відразу ж за Пропілеями відкривається вид на центральну площу, в центрі якої колись стояла статуя богині Афіни. А навколо, немов невеликий ансамбль, розташовані величні грецькі храми: легкий і крихкий - Нікі, крилатої богині Перемоги; стійкий і потужний - Парфенон; витончений і витончений - Ерехфейон. Иктин і Калликрат, будівельники Парфенона, дали йому таку назву на честь великої богині Афіни Парфенос ("діви") [39].

2. Панатінаїкос (м. Афіни)

Панафінейський стадіон (Панатінаїкос) в Афінах називають також «Каллімармаро», що перекладається як «прекрасний мармуровий». І дійсно, цей

унікальний стадіон місткістю 80 тис. Чоловік, побудований цілком з білого мармуру, викликає непідробне захоплення своєю красою і величчю [50].

Унікальний він і своєю історією, будучи одним з найдавніших стадіонів світу. В античні часи на його місці була спортивна арена поменше, на 50 тис. Глядачів - на ній проводилися Панафінейські ігри, присвячені богині Афіні. Залишки цієї споруди були знайдені в середині 19 століття, і Панафінейський стадіон був відбудований заново. У 1896 році тут пройшла перша Олімпіада сучасності і вперше зазвучав Олімпійський гімн. А в 2004 р в рамках 28 літніх Олімпійських ігор стадіон приймав змагання зі стрільби з лука.

Крім того, Панафінейський стадіон (Панатінаїкос) в Афінах не раз ставав концертним майданчиком - тут давали концерти такі знаменитості, як Хосе Каррерас, Deseche Mode і інші[56].

3. Храм Зевса Олімпійського (м. Афіни)

У декількох хвилинах ходьби від Акрополя і площі Синтагми розташована одна з головних визначних пам'яток Афін - храм Зевса Олімпійського (Олімпейон). Точніше, його руїни - але і вони справляють враження: шістнадцять мармурових 17-метрових колон, увінчаних коринфськими капітелями, які стоять на 3-ступеневу фундаменті більш 100 м в довжину і 40 м в ширину. А уявивши, що колон було понад сто, стає зрозуміло, чому храм Зевса Олімпійського в Афінах вважався одним з найбільш величних споруд античного світу.

Олімпейон відомий ще і як один з головних античних довгобудів: його зведення було розпочато в 515 році до нашої ери, а завершено - в 131 році вже нашої ери при римському імператорі Адріані. Усередині храму була встановлена гігантська статуя сидячого Зевса - копія статуї Зевса в Олімпії роботи прославленого скульптора Фідія. Поклонитися їй приїжджали з усіх куточків Рима - адже римляни ототожнювали Зевса зі своїм верховним божеством, Юпітером. За плечем громовержця стояла величезна статуя Адріана: за однією з версій, її замовили самі афіняни - на знак подяки за будівництво Афін [59].

4. Кносський палац (о. Крит)

Кносський палац на Криті за своє багатівікове існування прославився сотнями міфів, історій і цікавих спогадів. Тут жив один з найжорстокіших правителів острова, тут же мешкав знаменитий Мінотавр, а мінойці, цивілізація, яка жила на Криті, вважали його піком архітектурної творчості.

Офіційна історія Кносського палацу починається в 2000 році до нашої ери. Він розташовувався в місті Кнос, яким правив цар Мінос, і був самої яскравої будівництвом сучасності. Незабаром після зведення палац був зруйнований землетрусом.

Сьогоднішня версія палацу доступна туристам завдяки археологу Артуру Евансу, який в 1900 році почав проводити розкопки на території [39].

5. Храм Аполлона (м. Дельфи)

Храм Аполлона є головною визначною пам'яткою древнього міста Дельфи. Він відомий як космологічний центр землі, в який колись з усієї Греції стікалися люди, щоб отримати передбачення від всезнаючого оракула.

Святилище було побудовано в 6-4 ст. до н.е. в честь другого за значенням бога в грецькому пантеоні - Аполлона-сина Зевса. За переказами, місце на схилі гори Парнас було обрано не випадково - давним-давно воно стало йому притулком.

Однак через 100 років будівля повністю знищила пожежа. Тоді його замінили на нове, виконане в стилі класичної грецької архітектури [2 с.89].

За розмірами храм Аполлона в Дельфах трохи поступався Олімпійському: його довжина становила 60,3 м, а ширина - 23,8 м. Стіни, як і годиться, були білосніжними. На фронтальних частинах будівлі сиділи мармурові фігури грецьких богів: Артеміди, Латона, Нікі, Афіни, Геліоса, Діоніса і, звичайно, самого Аполлона. Колони повністю закривали будова по периметру: на торцях їх було по 6, а на довгих сторонах - по 15. За ними знаходилися глухі мармурові стіни [2 с.91].

6. Монастирі Метеори (м. Каламбака)

У північній частині Греції, біля міста Каламбака, розташоване унікальне місце під назвою Метеори. Монастирі Метеори - найбільший комплекс монастирів в

Греції. Спочивають вони на вершинах скель - Метеорах, які піднімаються до 400м над Фессалійською долиною, біля міста Каламбака в Греції. Хімічний аналіз показав, що скелі утворилися близько 60 млн років тому. Метеори - величезні залишкові маси пісковика і конгломерату, які з'явилися внаслідок річковий ерозії і землетрусів.

Чарівний, містичний, вражаючий, незвичайний, захоплюючий, величезний, надихаючий - ось лише кілька слів, які часто використовують люди в спробі описати їх [18 с. 175].

«Висячий в повітрі» (саме так перекладається з грецької Meteor), ці монастирі є унікальне архітектурне досягнення і є одними з найдивовижніших будівель в Греції. Вони будувалися в неможливих умовах. Відсутність доріг, хоч якийсь будівельної техніки, навіть коней. Всі матеріали приносили і піднімали на скелі вручну, кошиками і сітками. Навіть самі ченці піднімалися в цих мережах.

Подорож подарує унікальні види злиття історії і природи. Вічне бажання людини хоч трохи доторкнутися до божественного породило унікальну архітектуру. З часів зародження християнства в Європі, прямовисні скелі вважалися ідеальним місцем для добровільної ізоляції - відлюдництва. Такі жертви дозволяли по-новому відкрити для себе світ і існувати з ним в гармонії [18 с.176].

Монастирі відкриті паломникам і туристам для відвідування з квітня по вересень і з листопада по березень. Приїхавши на вихідні дні, можна відвідати всі монастирі, провівши в кожному з них близько години. Монастирі Метеори можна сміливо включити в список найкрасивіших місць на нашій планеті [20 с. 43].

7. Стародавня Олімпія (півострів Пелопоннес)

Стародавня Олімпія - культове місце паломництва туристів зі всього світу. Адже саме тут колись зародилися Олімпійські ігри. Археологічний комплекс стародавнього міста Олімпія занесений до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО [20 с. 45].

Олімпія знаходиться в північно-західній частині Пелопоннесу в 22 км від міста Піргос, в 300 км від Афін. Стародавнє місто розташувалося в мальовничому гаю біля підніжжя гори Кронеон неподалік від місця злиття річок Алфей і Кладеон.

Раніше тут перебували святилища Богині землі Геї і Кроноса. А перші змагання на колісницях, згідно з міфом, проводилися на честь Пелопса, який переміг в цьому змаганні царя Еномая. Від імені героя відбувається й сама назва півострова - Пелопоннес.

Архітектурний комплекс святилища стародавньої Олімпії складають: храм Зевса (саме тут колись знаходилося одне з 7 чудес світу - велична статуя Зевса роботи великого скульптора Фідія, виконана з кістки і золота), храм Гери (дружини Зевса), Прітаніон (адміністративна будівля), Пелопіон, Філіпейон, Німфеї, стародавній стадіон, гімнасій і палестра (тренувальний центр), вілла Нерона, Ергастіріон (майстерня Фідія) та інші будівлі[59].

8. Палац Великих Магістрів (острів Родос)

У самому серці Старого міста, в найвищій частині столиці острова Родос знаходиться приголомшливий пам'ятник історії і архітектури - середньовічний лицарський замок Палац Великих Магістрів. До нього веде старовинна і добре збережена вулиця Лицарів. Передбачається, що на цьому місці раніше стояв Храм бога Сонця.

Палац являє собою зміцнення, потужні зубчасті стіни якого розташовані у вигляді прямокутника, що має всередині італійський дворик. В арках стін дворика туристів зустрічають античні скульптури, що потрапили сюди за часів італійської окупації острова. По обидва боки входу в замок розташовані дві підковоподібні в перетині башти, увінчані оглядовими майданчиками, які стилістично, як би повторюють вежі головного входу в Родосську фортеця. Однією з головних родзинок архітектури є оніксові вікна замку. Вони розташовані високо вгорі, і, завдяки властивостям онікса, світло потрапляє всередину висвітлює зали сонячним і теплим світлом навіть в похмурі дні [32].

Сьогодні в палаці постійно діють відразу дві великих виставки. Одна розповідає про часи хрестоносців. Оглядаючи другу, можна дізнатися про життя жителів острова за часів античності. Експозиція займає понад 205 залів [32].

9. Вітряки Міконосу (острів Міконос)

На одному з видатних пагорбів острова Міконос в один ряд гордо вишикувалися сім білих гігантів. Ці гіганти, протягом кількох століть, справно служили на благо місцевих жителів. Це сім найвідоміших в Греції вітряних млинів, які стали візитною карткою Міконосу і подарували йому друге ім'я - «Острів вітряних млинів».

У Греції вітряки з'явилися на рубежі 12-13 століть і, незважаючи на складність і дорожнечу їх будівництва, порівнянну зі створенням великого корабля, поступово набули широкого поширення. Тільки на островах Кікладського архіпелагу колись було більше 600 діючих млинів.

На самому Міконосі зараз налічується близько 16 млинів, сім з яких височать над головним селищем острова під назвою Хору. Вони є найбільш відомими експонатами, жваво ілюструють середньовічне життя тутешніх місць, а в одній з млинів навіть облаштований тематичний музей. [39].

10. Палац Ахіліон (острів Керкіра, селище Гастурі)

На невеликій відстані від міста від шосе відходить добре розмічена вказівками дорога, яка веде до палацу Ахіллеон, що стоїть неподалік від села Гастурі. У 1890-их роках ця садиба була річним палацом австрійської імператриці Єлизавети (король Отто Грецький був її дядьком). Сад з красивим ландшафтним дизайном «охороняється» статуями героїв давньогрецьких міфів.

Палац Ахіліон - пам'ятка острова Керкіра, що знаходиться в північній Греції. У наш час це велична будівля виконує функцію музею, а раніше було резиденцією австрійської імператриці Єлизавети. Для мандрівників відвідування Ахіліону - прекрасна можливість дізнатися про герцогиню Баварську і перейнятися духом грецької міфології. Предмети мистецтва тут висвітлюють життєвий шлях Ахілла, героя поеми «Іліада».

Обов'язково підніміться сходами з правого боку від палацу Ахіллеон до вкритої мармуром тераси. З тераси ви зможете через вікно поглянути на чудові фрески з зображеннями Ахіллеса, за чиїм імені був названий палац.

Колекція Ахіліону складається з безлічі творів мистецтва, інтер'єрних елементів і предметів побуту відомих особистостей, які жили в особняку [2 с. 94].

11. Давньогрецьке місто Дельфи (область Фокіда)

Біля схилу гори Парнас розташувалося місто Дельфи - найбільш привабливе і чарівне місце у всій Греції. Його ЮНЕСКО внесли до списку Всесвітньої спадщини, а стародавні греки брали за центр світу. Згідно з міфами, Зевс відправив з двох країв світла орлів, і вони через деякий час зустрілися саме в Дельфах на Піфійській скелі.

Найбільш відомими місцями міста є храм Аполлона Піфійського і храм богині Афіни. Храму Аполлона приніс популярність Дельфійський оракул. Так як Аполлон сприяв мореплавцям, останні перед кожним походом в море зверталися за допомогою до оракула.

Ще одною приголомшливою будовою в Дельфах є храм Афіни - акуратна будівля круглої форми, колись стояла на 20 колонах, 3 з яких вдалося реконструювати в 40-х роках минулого століття. На сьогоднішній день вченим так і не вдалося з'ясувати його точну роль. Також Дельфи славляться добре збереженими до наших часів статуями атлетів. У центрі міста знаходиться музей археології з величезною колекцією старовинних артефактів.

Відправившись в це античне місто, турист отримує унікальну можливість відкрити для себе Стародавню Грецію, підкоряючи пішки гірські стежки Парнасу [2 с. 95].

12. Середньовічне місто Родос

Найбільш добре зберіглося Середньовічне місто Родос 14-го століття, це місце, яке все повинні відвідати. Вплив візантійської і османської епох, а також готичні елементи залишили свій відбиток на архітектурі міста в її декоративних елементах прогуляйтеся по вузьких тротуарах, через галереї і насолоджуйтеся

архітектурним шедевром. Скористайтеся одними з 9 грандіозних готичних воріт і відвідайте Візантійський поселення з безліччю церков. Лицарі ордена Святого Іоанна додали акуратний готичний штрих в архітектуру поселень 12 національностей. Сьогодні прогулюючись по вулиці Лицарів, ви потрапите до унікального Палацу Магістра. Вінцем дорогоцінної діадеми є шедеври Османської імперії, такі як мечеть Сулеймана, комплекс турецьких лазень, вежі з великими годинами і безліч мінаретів [16 с. 92].

13. Стародавнє місто Містера (біля міста Спарта)

Однією з найцікавіших і популярних пам'яток Пелопоннесу - руїни середньовічної Містера, розташовані на гірських схилах Тайгета неподалік від міста Спарта. Містера було засновано в 1249 році за указом імператора Ахейського князівства Вільгельма II Вілардуена.

Сьогодні Містера, що зберегла до наших днів цілий ряд прекрасних архітектурних, культурних та історичних пам'яток, справжній музей під відкритим небом. З 1989 року Містера входить до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Серед найцікавіших споруд варто, безсумнівно, відзначити Митрополію Містера один з найдавніших монастирів міста, а також його головний релігійний центр. Саме тут в 1449 році був коронований останній візантійський імператор Костянтин Палеолог IX [23 с. 143].

14. Свята гора Афон (півострів Халкідікі)

Гора Афон - духовний центр християнського православ'я після розколу церкви в 1054 р, має незалежний статус з часів Візантії. «Свята гора», доступ до якої для жінок і дітей заборонений, має також величезне художнє значення. Вплив тутешніх монастирів (в 20 з яких нині проживає близько 1,4 тисяч ченців) поширювалося на багато країн, а афонська школа живопису вплинула на розвиток православного мистецтва.

Комплекс монастирів Афона утворює Автономне чернеча держава Святої Гори. Особливий статус адміністративної одиниці закріплений в конституції Греції - самоврядне співтовариство, в яке входять 20 православних монастирів,

вони знаходяться під юрисдикцією Константинополя. Управління здійснює Священний Кінот - центральний соборний орган. Греція має на Святій горі свого губернатора. У Афонських монастирях і скитах проживає близько 1800 чоловіків [39].

15. Акрополь Ліндос (місто Ліндос)

До Акрополя веде вузька звивиста стежка-серпантин. Зайшовши на територію античного об'єкта можна побачити кілька пам'яток, історичних пам'ятників і дізнатися багато цікавих фактів. Тут погляду мандрівника відкриваються замок Великого Магістра, стародавні останки храму Діоклетіана, церква Святого Іоанна і врата Пропилеи.

Акрополь Ліндос - як роздоріжжя часів: особливу магічну атмосферу створюють стародавні святині, датовані 400-ми роками до нашої ери, де приносилися жертви богам; поруч розташований римський храм середньовіччя і християнська каплиця. Крім того, з вершини скелі відкривається неймовірно красива морська панорама, що захоплює дух.

Сам Ліндос - історичне місце, яке захоплює своєю величчю та видами. Якщо не полінуватися і здолати важкий шлях до вершини, то старання окупляться неймовірними враженнями від стародавніх пам'ятників і зіткнення з життям і побутом попередніх поколінь [39].

16. Венеціанська гавань Ханья (острів Крит)

Порт, побудований венеціанцями в першій половині 14 століття. Це була важлива торговельна та військова база. Одночасно він міг приймати більше 20 кораблів. Деякі портові споруди і зміцнення, якими турки оточували порт в 17 столітті, збереглися до наших днів.

Завдяки невеликій затишній бухті, оточеній кольоровими венеціанськими будиночками, старому маяку, катерам та яхтам виходять приголомшливі фотографії з будь-якої точки набережній. Здавалося б прогулянка від фортеці Фіркас, розташованої в західній частині лиману, повз Мечеті Ялі - її східній точки, далі по прямій повз венеціанських доків, потім по молу повз Бастіону

Святого Миколая і до кінцевої точки - Маяку Ханії, не повинна займати багато часу.

Однак, її з успіхом можна розтягнути на півдня, тому що постійно буде з'являтися бажання зупинитися, помилуватися, посидіти на лавочці або в кафе і оглянути ті пам'ятки, які постійно зустрічаються на шляху.

В даний час навколо порту розташовано безліч ресторанів, барів і таверн. Це один з найжвавіших районів Ханії, де життя триває до пізньої ночі [45].

Виходячи з попереднього матеріалу, столиця Греції Афіни визнаний центр світового туризму. Головними туристичними об'єктами є давньогрецькі і давньоримські пам'ятки: Акрополь, Одеон, театр Діоніса, храм Зевса Олімпійського, Ареопаг, Лікавіт, храм Гефеста, Башта Вітрів, Афінська агора. У місті свої послуги пропонують кілька десятків музеїв з унікальними експозиціями, які знайомлять із матеріальною і духовною культурою різних епох. Серед них Національний археологічний музей, Національний історичний музей, Новий музей Акрополя, Археологічний музей кераміки та багато інших.

РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ РЕСУРСІВ ГРЕЦІЇ

3.1. Сучасні проблеми розвитку туристичної галузі Греції

Будь-які проблеми у сфері туризму є доволі поганою новиною для Греції, адже туристична галузь – найбільший роботодавець в країні, а також цей сектор економіки становить найбільшу частку валового внутрішнього продукту (ВВП)[16 с.58].

Туризм може чинити негативний вплив на такі місцеві ресурси як енергія, продовольство, земельні ресурси і вода, які вже можуть бути в обмеженій кількості. Оскільки туристична галузь має сезонний характер, кількість туристів на певній території в розпал сезону в кілька разів більше в порівнянні з "мертвим" сезоном. Отже, тиск на навколишнє середовище і місцевих жителів в цей період значно зростає. Це відбувається в результаті наступних факторів:

- А) інтенсивне використання водних і земельних ресурсів;
- Б) постачання і споживання енергії;
- В) зміна ландшафту через будівництво інфраструктури і туристичних комплексів;
- Г) забруднення повітря і виробництво відходів;
- Д) ущільнення ґрунту (пошкодження і руйнування вегетації);
- Е) занепокоєння місцевих жителів і фауни (наприклад, шум).

Зростаюча кількість туристів, які відвідують чутливі природні зони, може поставити під загрозу збереження природних ресурсів цих зон.

Так само розвиток туристичної діяльності часто вступає в конфлікт з іншими видами діяльності, такими як сільське і лісове господарство.

Вплив на біологічне різноманіття. Туристична діяльність може негативно впливати на біологічне різноманіття. Так, наприклад, туризм змагається з живою природою за існування і ресурси[21 с. 147].

Звичайно ж, у Греції є і свої недоліки. Даються взнаки наслідки кризи, погіршення економічної ситуації і зростання криміналу і тіньового сектора. Транспортне сполучення, особливо в материковій частині Греції, залишає бажати кращого, автобусне сполучення нерегулярне, а деякі залізничні лінії і зовсім не діють. Грецькі аеропорти одні з найгірших в Європі; вони псують враження про країну як раз в момент завершення подорожі, залишаючи неприємний осад і змушуючи шукати відповіді на запитання, чи варто приїжджати ще раз?

В цілому будь-який вид громадського транспорту в Греції дорогий; буває так, що вартість організованих екскурсій від деяких турфірм дорівнює вартості квитка туди-назад на автобусі. Тут же виникає проблема орієнтованості на масовий організований туризм: туристу набагато простіше і, що найбільше дивує, дешевше купити турпакет і екскурсії, ніж самому намагатися планувати маршрут, бронювати квитки, готелі і т. Д. До багатьох місць не добратися без автомобіля і організованою екскурсії. Дуже відчувається перевантаженість деяких пам'яток і навіть цілих островів кількістю бажаючих їх відвідати і побачити. Зростає втома від туризму і зіпсованість туризмом у місцевого населення. Ростуть і ціни на відвідування популярних пам'яток, хоча вони і так не маленькі і сильно б'ють по бюджету [25].

Якщо говорити про перспективи розвитку туризму в Греції, то в першу чергу слід звернути увагу на недоліки і намагатися їх усунути або хоча б звести до мінімуму. Звичайно ж, потрібно поліпшити роботу громадського транспорту: знизити ціни, підвищити частоту рейсів і якість послуг, що надаються; можливо, слід розвивати низькобюджетні перевезення як авіатранспортом, так і водним; вкласти додаткові кошти в модернізацію транспортної інфраструктури та закупівлю рухомого складу.

Парадоксальним чином може виявитися, що розвиток туризму буде полягати в обмеженні відвідуваності деяких місць, таких як Афінський Акрополь і Санторіні, і стимулюванні відвідування деяких менш розкритих туристичних атракцій. [21 с. 143].

Тим не менш, туристи не їдуть до столиці. Падіння кількості туристів, які приїхали до Греції протягом перших п'яти місяців цього року було забезпечено зменшенням числа відвідувачів Афін. Місцеві жителі - працівники галузі туризму - звинувачують в цій ситуації акцентування на інформації про страйки і демонстрації в місті. Вони не очікують швидкого відновлення галузі. Будь-які негаразди в сфері туризму є поганою новиною для Греції. Ця галузь промисловості є найбільшим роботодавцем у країні, і становить найбільшу частку ВВП країни. Якщо Афіни матимуть проблеми із залученням відвідувачів, Греція повинна продовжувати запрошувати туристів на свої острови, куди, власне, і їде більшість іноземних туристів [21 с. 146].

На початку нового тисячоліття економіка Греції мала хороші здобутки та позитивні результати. За офіційною статистикою, сукупний ВВП країни становив у 2019 р. 209,9 млрд дол. США. Надходження від сфери послуг і туризму становили в цей час 64,4 % сукупного ВВП держави, від промисловості –27,3 %, від сільського господарства – 8,3 % [26 с.10]. Показники ВВП від туризму в Греції показано на (рис. 3.1).

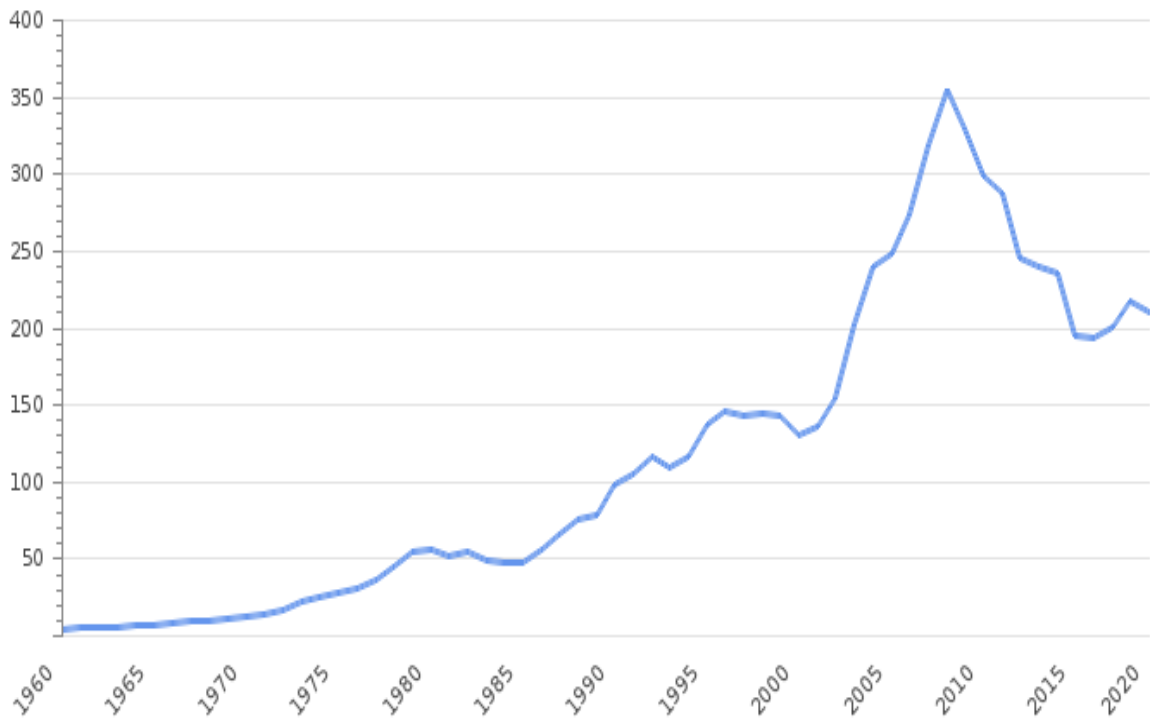

Рис. 3.1. Показники ВВП від туризму Греції [58]

Тобто така ситуація в економіці держави є типовою для постіндустріальних країн, проте їй необхідно було б шукати нові шляхи й ресурси для оптимізації та оздоровлення фінансово-господарчої діяльності, щоб не посилити кризові явища, які в Україні тривають уже майже 10 років. Тому уряд країни покладає великі надії на прибутки від іноземного туризму, який має значні культурно-туристичні та рекреаційно-оздоровчі ресурси й подальший потенціал для нарощування діяльності в багатьох напрямках туристичної спеціалізації: культурно-пізнавальному, пляжно-рекреаційному, спортивно-оздоровчому, бальнеологічно-лікувальному, паломницькому, бізнес-і шопінг-туризмі тощо [26 с.10].

За статистикою ВТО за 2019 рік, Греція посідає 15 місце у світовому списку найбільш відвідуваних країн світу [43], третє місце – у рейтингу доступних держав для мандрівників і туристів, а також дев'яте – серед країн, які мають найбільше видатних пам'яток, що є світовою культурною спадщиною [42]. Щорічно Греція приймає понад 17 млн іноземних туристів. За статистикою ВТО, вона посідає 15-те місце з усього світового списку держав із в'їзним туризмом [44].

Проте в умовах фінансово-економічної кризи Греція освоює й перспективні туристичні ринки. Так, наприклад, із кожним роком зростає число туристів у цю державу зі Східної Європи, Росії, Японії та Китаю, а також інших країн Азії, що віддають перевагу порівняно дешевому грецькому відпочинку. Це розширює географію споживання грецького туристичного продукту та стимулює нові потреби в послугах, інфраструктурних спорудах і видовищно-масових закладах [51].

Сучасна економіка Греції, незважаючи на певні позитивні моменти поглиблення європейської інтеграції, перебуває в затяжній фінансово-економічній кризі. Це пов'язано з багатьма негативними наслідками її участі в європейській регіональній виробничо-господарчій конкуренції, а також відчувається небажаний вплив міжнародного кредитування та інвестування національних економік країн із боку міжнародних фінансових структур. За оцінками експертів, сучасна затяжна фінансово-економічна криза в Греції – це результат типової неправильної діяльності владної системи, яка породжена політикою соціалістів і корупціонерів, що довгий час були при владі в державі та постійно брали кредити в міжнародних фінансових структур і збільшували державні витрати на соціальні програми й сприяли тотальній корупції в державі, що призвело до значного зростання зовнішнього державного боргу країни [21 с.146].

За певних політичних та соціально-економічних причин Греція вже у 2008 р. опинилася в складній фінансово-економічній кризі, що супроводжувалася небажаними суспільно-економічними явищами та падінням рівня життя її населення [21 с. 147]. Країна змушена була стимулювати нові резерви наповнення національного бюджету, уключаючи й реформування туристичної галузі, яка теж опинилася в кризовому стані. Тому в умовах жорсткої економічної європейської та світової конкуренції Греція мала шукати шляхи виходу з кризової ситуації, що відбувається за рахунок оптимізації різних галузей господарчого розвитку держави, уключаючи туристичний ринок. Тому керівництво країни робить усе можливе, щоб залучити на її територію нові

іноземні інвестиції та значні валютні надходження, насамперед від міжнародного туризму. Із цією метою державні структури розробляють нові програми оптимізації діяльності економіки держави, які безпосередньо стосуються міжнародного туризму як однієї з провідних сучасних галузей грецької економіки, а також реформують та оптимізують наявну систему туристичного бізнесу в країні. Доходи від туризму Греції від 2019 до 2021 років, можна побачити на (рис. 3.2).

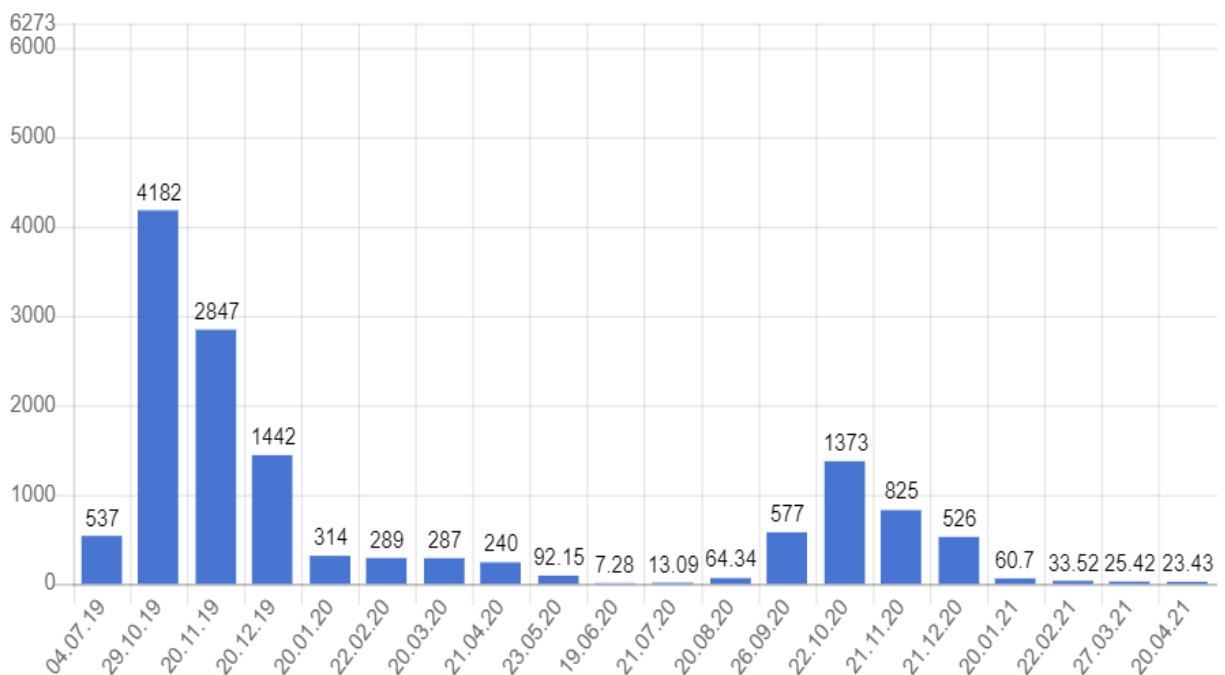

Рис. 3.2 Доходи від туризму за 2019-2021 рр. [49]

Починаючи з 2008 року, грецькі урядові програми спрямовані на створення нових державних планів, сприяли просуненню інвестицій та використанню конкретних переваг країни на світовому ринку туристичних послуг [51]. Головною метою цих програм було пряме й непряме розповсюдження рекламних акцій про Грецію, що дало їй можливість вийти зі своїм туристським продуктом на нові ринки (Японія, Китай, країни Балтії, Росія та інші пострадянські держави, включаючи й Україну). Так, за оцінками фахівців, починаючи з 2010 р., до Греції щорічно приїжджає понад 40 тис. українців, із яких 25 % – культурно-релігійні туристи (переважно особи чоловічої статі, які здійснюють паломництво на Святу Гору Афон або

опосередковано відвідують релігійні святині, перебуваючи на відпочинку в країні чи здійснюючи безпосередні паломницькі тури до православних святинь, якими славиться Греція) [51]. Держава має для цього потужні культурно-релігійні ресурси і є однією з масових, куди мандрують християнські релігійні паломники.

Керівництво держави планує й надалі законодавчо сприяти діяльності готельного комплексу країни та розширювати його за рахунок будівництва інтегрованих сервісних готельних комплексів із паркінгами, тренажерними залами, спа-салонами, конференц-залами тощо. Для розвитку відпочинкового сімейного туризму в Греції функціонує шість великих аквапарків, найбільш відомими та технічно оснащеними з яких є «Аква Сплеш», «Вотер Сіті» і «Лімноуполіс», розміщені в центральній-східній частині острова Крит [30].

Туризм в Греції виявився одним з секторів, які найбільше постраждали від пандемії COVID-19, яка серйозно позначається на економіці, отриманні людьми засобів до існування, системі суспільних послуг і обмежує спектр можливостей на всіх континентах. Хоча одним із пріоритетних завдань повинно бути збереження залежати від цього сектора джерел засобів до існування, в той же час відновлення туристської діяльності відкриває перспективи для проведення перетворень з акцентом на те, щоб регулювати вплив пандемії на відвідувані туристами напрямки і формувати у населення і працюючих у цій сфері компаній більш високий потенціал протидії за допомогою здійснення інновацій, цифровізації, забезпечення стійкості і налагодження партнерських зв'язків. [30].

Наслідки COVID-19 для туризму створюють додаткове навантаження в плані збереження культурної спадщини та додатковий вплив на культурно-соціальну структуру громад, особливо корінних народів і етнічних груп. Наприклад, закриття ринків ремісничих виробів, продукції та інших товарів особливо позначилося на доходах жінок-представниць корінних народів⁴⁶. Були припинені або відкладені також багато звичних заходів, пов'язаних з нематеріальною культурною спадщиною, такі як традиційні фестивалі і зборів, що

мало серйозні наслідки для соціальної культурному житті людей цієї країни [26 с.10].

Попереду ще багато проблем, включаючи невідому динаміку розвитку пандемії і то, як відновиться довіра споживачів. Згідно з прогнозами Міжнародного валютного фонду, обсяг світової економіки в 2020 році різко скоротиться - на 4,9 відсотка, хоча очікується, що в 2021 році прогноз покращиться [26 с. 10].

Вкрай важливо, щоб уряд, оперативно реагуючи на кризу, за підтримки партнерів з розвитку розглянув можливість зосередити увагу на впливі сектора туризму на джерела коштів для існування і можливості працевлаштування мільйонів людей в усьому світі. Необхідно захищати права трудящих і докладати всіх зусиль для збереження їхніх робочих місць [44].

Криза виявила необхідність переосмислення структури економіки туризму в інтересах підвищення конкурентоспроможності та зміцнення потенціалу протидії. З цією метою сектор міг би:

- прийняти нові політичні рамки, більш сприятливі для створення надійного і стабільного ділового середовища;
- підтримати розвиток інфраструктури туризму і системи якісних послуг, які дозволяють розвивати інші суміжні галузі і полегшувати процес інвестування;
- забезпечити альтернативні джерела доходу для залежних від туризму громад в цілях зміцнення їх потенціалу протидії кризам;
- створити всеосяжність модель - продуктивні зв'язки між сектором туризму та іншими галузями економіки, особливо транспортним і торговим секторами, за допомогою різних товарів і послуг;
- диверсифікувати ринки, розширювати асортимент продукції і вирішувати питання, пов'язані з сезонністю, а також сприяти забезпеченню цілорічного попиту;
- зміцнити взаємозв'язок між поліпшенням транспортної пов'язаності і туризмом і посилити життєздатну і стійку транспортну

інфраструктуру в якості фактора, що дозволяє направити розвиток сектора туризму шляхом досягнення більшої стабільності та відкритості;

- підвищити інтерес відвідувачів, забезпечуючи отримання ними нового досвіду, в тому числі пов'язаний з вивченням об'єктів культурної спадщини і форм культурного самовираження, а також творчої галузі;
- сприяти розвитку внутрішнього і регіонального туризму, де це можливо;
- підвищити загальну конкурентоспроможність і прискорити процес формалізації сектора;
- створити для сектора туризму системи раннього попередження на базі оцінок ризиків компаній і туристських напрямків.

Отже, туристична й обслуговуюча інфраструктура в Греції має достатні показники. Для того ця країна успішно подолала наслідки фінансово-економічної кризи та ввійшла в європейські й світові лідери міжнародного туризму. Проте розвиток туристичної галузі в Греції має низку вагомих проблем, які не стосуються економічної кризи, наприклад організаційного та інформаційно-правового характеру та пандемії. Отже, грецькі турфірми, які опікуються іноземним туризмом, орієнтуються все-таки на більш багатих відпочивальників, тобто всі зусилля держави спрямовано на те, щоб у сучасних умовах складного економічного розвитку в країну приїжджала незначна кількість туристів, а більш заможні представники іноземних туристів, які залишатимуть у країні більш вагомі суми грошей і які не порушуватимуть громадський спокій.

3.2. Перспективи розвитку екскурсійних напрямків країни

Жоден мандрівник, який відвідує Грецію, незалежно від його головної мети поїздки, не відмовить собі в задоволенні помилуватися культурними

пам'ятками цієї країни. Сліди багатовікової історії відображені в кожному куточку грецької землі: знахідки доісторичного і архаїчного періодів, унікальні твори класичної, елліністичної, середньовічної епох, а також візантійські пам'ятники, витвори народного мистецтва, свідоцтва, залишені іншими цивілізаціями і релігіями, вплив яких знаходить відображення в сучасних художніх і архітектурних традиціях. Греція - це справжній рай для культурного туризму, велику подорож в історію і мистецтво. Освітні екскурсії, театральні постановки, фестивалі, місця паломництва, відвідини археологічних розкопок, пам'ятників і музеїв, екскурсії по вивченню природного середовища, народного мистецтва та культури - це лише деякі з багатьох напрямків, які Греція може запропонувати в сфері культурного туризму [40].

Грецький туризм почав розквіт наприкінці 1960-х, особливо на початку 1970-х. Повільними, але стабільними темпами сьогодні Греція зуміла стати одним із найулюбленіших туристичних напрямків серед європейців, азіатів та американців. Значна частка доходів Греції надходить від сфери туризму, саме на неї припадає 18 відсотків ВВП країни і 20 відсотків всієї робочої сили Середземномор'я. Варто зазначити, що, згідно з опитуваннями, китайці та австрійці голосують за Грецію як найкраще місце відпочинку коли-небудь [55].

Грецький туристський продукт - це сукупність природних, культурних та історичних багатств, розкиданих по всій країні, а також широкого спектру послуг, які надають переважно невеликі приватні компанії [12 с. 49]. Узбережжя протяжністю понад 16 000 км 2500 островів, в середньому 300 сонячних днів в році, унікальний тваринний і рослинний світ, а також м'яка зима і тепле літо - це ті природні ресурси, які з давніх-давен приваблюють численних туристів. Грецька цивілізація, якій понад 3500 років, також збагатила культурну спадщину на всій території країни, забезпечивши її культурно-історичними ресурсами. Культура і побут, національна кухня і традиції греків також наклали свій відбиток на розвиток туризму в Греції. Таким чином, Греція стала ідеальним місцем для розвитку і процвітання численних видів туризму [48].

Греція багата на численні пам'ятки культури, архітектури, мистецтва та історії. Загалом їх у країні нараховується понад 30 тис., що є вагомим чинником для розвитку міжнародного культурного туризму. Окремі з них включені до переліку об'єктів Світової культурної спадщини ЮНЕСКО, серед яких – зокрема, храм Аполлона Епікурейського в Басах; руїни міста Дельфи; Афінський акрополь; Свята Гора Афон; монастирі Метеори; ранньохристиянські та візантійські пам'ятники в м. Салоніки; храм Асклепія в Епідаврї; середньовічне місто Родос (на острові Родос); стародавнє місто Містра; археологічна ділянка Олімпія; археологічні споруди на острові Делос; Візантійські монастирі Дафні (Осіос-Лукас і Неа-Моні); Піфагорейський герайон на острові Самос; археологічна ділянка Егі (м. Вергіни); археологічні ділянки Мікен та Тиринфу; історичний центр (хора) із монастирем Іоанна Богослова й печерою Апокаліпсису на острові Патмос; стародавнє місто Керкіра (Корфу) [55].

Для відпочинку в Греції чудово підходить півострів Халкідікі в формі тризуба. Він знаходиться в 60 кілометрах від Салонік. Майже вся територія острова зайнята оливковими галями і сосновими лісами. Дві частини тризуба - середня - Ситонія, і західна - Кассандра, чудово підходять для відпочинку - на їх території знаходиться понад 500 км пляжів. На їх території безліч готелів, кемпінгів, рибальських сіл і маленьких бухт. Третій «зубець» називається Айон Орос або Афон зайнятий 20 монастирями, в яких мешкають близько 2 000 ченців. Тутешні монастирі дуже цікаві своєю архітектурою, життєвим укладом і історією. Тут зберігається велика кількість рукописів, старовинних і унікальних ікон, фресок і дорогоцінної церковного начиння [16 с. 152].

Греція – батьківщина спорту та олімпіад і є світовим лідером олімпійського туризму й культурно-пізнавальних турів із метою огляду та вивчення античної культурної спадщини, а також третім (після Святої Землі й Ватикану) світовим християнським релігійно-паломницьким центром. В останні роки Греція виходить на світовий туристичний ринок із новими пропозиціями щодо розвитку бізнес-туризму, гастрономічних, видовищно-

масових і фестивальних, а також шоп-турів (особливо з продажу хутрових виробів, коштовного каміння, жіночих прикрас та харчових продуктів – оливкової олії, маслин тощо) [26 с. 10].

Середземноморський клімат країни є ідеальним не лише для літнього туризму, але є сприятливим для цілорічного культурно-дозвілєвого відпочинку та занять спортом, тому грецьке керівництво одним із позачергових завдань ставить за мету створити інфраструктуру для розвитку й забезпечення динамічного, стабільного туристичного обслуговування іноземних туристів протягом року. Фахівці постійно працюють над тим, щоб доходи від іноземного туризму не були сезонними, а забезпечували надійний прибуток державі протягом цілого року. Наприклад, у Греції наявні 752 термальні джерела та понад 30 – із мінеральною водою, 75 % із яких використовуються різноманітними лікувально-оздоровчими закладами держави в якості ліцензованих видів оздоровлення, що може бути ресурсом для цілорічного відпочинку [52]. Окрім того, країна стимулює розвиток й інших напрямів спеціалізації туризму, які не залежать від кліматичних змін, наприклад ділового, подієвого й шопінг-туризму, а також спортивного та паломницького. Адже туристичних ресурсів у країні для цього достатньо: велика кількість історичних пам'яток і сакральних об'єктів, різноманітність ландшафтів, наявність цікавих архітектурних поселень, а також широкий вибір різноманітних традиційних занять, що надають необмежені можливості для розвитку нових видів туризму [28 с. 49].

Дохід від туризму становить більшу частину грецької економіки. Багато нових робочих місць було створено, і бізнес підтримується, через спорудження численних сувенірних магазинів в кожній області. Також особливу увагу туристичною адміністрацією Грецією приділяється просуванню, крім літніх відпусток, зимових туристичних курортів, терапевтичних курортів, еко-туризму, робочих відпусток і відпусток, пов'язаних з вивченням історії та культури Греції [36].

Згідно з експертними оцінками ВТО, основними чинниками привабливості території Греції як міжнародного туристичного ринку для іноземних туристів є її сприятливий клімат (31,1%) і природні ресурси (28,65%), уключаючи пляжно-рекреаційні; видатні твори мистецтва (15,19%) та архітектура (3,75%), а також місця відомих історичних подій (11,95%), традиційна місцева кухня (7,7%) й цікава культурно-релігійна спадщина (3,05%) та інші рекреаційно-туристичні ресурси [36].

Згідно з науковими оцінками, основними туристично-рекреаційними районами Греції є Аттика, Кікладські острови, Додеканес (Південні Споради), Північні Споради, Самофракія (Фракія), Македонія, Епірус, Фессалія, Евбея, Центральна Греція, Іонічні острови, Пелопоннес, Крит [21 с. 150]. Сьогодні Греція, незважаючи на всі економічні проблеми в країні, є одним із найрозвинутіших світових туристичних центрів. Найпопулярнішими серед туристів є такі міжнародні культурно-туристичні центри, як Свята Гора Афон, монастирі Метеори, Афіни, Салоніки, Дельфи, о. Крит, о. Родос, о. Міконос, о. Санторіні та інші [36].

Незважаючи на наявність розвиненої туристичної інфраструктури, Греція прагне розширити туристичну базу. Очікується що один мільйон європейців побажають придбати свій другий будинок в Греції.

Згідно з дослідженнями Всесвітньої організації туризму, Греція посідає 15 місце у світовому списку найбільш відвідуваних країн світу. У 2019 році в Греції побували 35 мільйони туристів, що принесло більше 18 мільярдів євро доходу і побило всі минулі рекорди на сьогоднішній день. В даний час, 70% туристів прибувають в травні-жовтні, головним чином, на Крит (21% всіх готельних місць), острова Додеканіса, включаючи Родос (17%), іонічні острова - Корфу (12%), Аттика - Афіни (9%), півострів Халкідікі (6.5%), і Кікладські острова, включаючи Санторін і Міконос (6%) [43].

Піковий сезон для туризму в Греції триває з травня по вересень, оскільки треті чверті туристичного потоку обирають цю пору року для приїзду до Греції. Сонячна погода, теплі пляжі та мінливі пейзажі запрошують людей з усього

світу відчутти грецьку гостинність та спокійний спосіб життя. Дохід від туризму становить значну частину грецької економіки. Створено чимало нових робочих місць та підтримано бізнес шляхом створення численних магазинів сувенірів у кожній області. Серед найбільш відомих та популярних туристичних центрів Греції: історико-культурних — Афіни, Дельфи, острів Корфу, Крит; центри пляжного відпочинку — півострів Халкідіки, острови-курорти Міконос, Санторіні, Парос і Крит; центри паломництва християн — Свята гора Афон, Метеорський монастир [55].

На залучення туристів спрямовані всі сучасні засоби комунікацій: Інтернет-сайти і численні соціальні мережі, різні мобільні додатки і багато іншого [37].

Особливий інтерес також приділяється просуванню, крім літніх канікул, зимових туристичних курортів, терапевтичних курортів, екотуризму, робочих канікул та свят на відкриття. Крім того, великою популярністю користуються островні круїзи. У даний час Греція знаходиться в трійці кращих круїзних туристичних локацій Європи і співпрацює з найбільшими круїзними лініями з усього світу [55].

Грецька національна організація туризму з новою маркетинговою програмою запрошує відвідувачів «досліджувати свої почуття в Греції», сподіваючись залучити ще більше туристів з країн з розвиненим туризмом, і тільки з'являючих ринків, таких як Китай, в країну в якій поєднується 3000 островів, країну, що має понад 5000-літню історію, високу якість сервісу, різні стилі життя в самому серці сучасної Європи [48].

Міністр підкреслила, що представники галузі вже ведуть переговори про розширення туристичних пакетів і запускають нові рейси з іноземних аеропортів у Грецію. Також розробляються так звані динамічні пропозиції, орієнтовані на популярні грецькі острови - великі і невеликі. Фахівці галузі активно займаються модернізацією системи освіти в галузі туризму, підвищуючи якість послуг і задовольняючи тим самим великий попит на спеціалізовані робочі місця в туристичній галузі [37].

У зв'язку з карантинном, перспективи туристичного бізнесу в Греції вельми туманні і це вже визнали всі, починаючи від туроператорів і закінчуючи отельєрами і екскурсійними бюро. Всі готелі та екскурсійні бюро закриті і зазнають значних збитків. Готельна база поставлена на паузу, сантехніка і все допоміжне обладнання не працює і його працездатність після тривалого простою буде набагато нижче, що потребує значних затрять для її ремонту і технічного обслуговування [37].

Найімовірніше, першими туристами, якщо карантин все-таки буде знятий, стануть жителі євросоюзу, для яких відкриють кордони. Все це говорить про те, що поїздку до Греції на найближчі 5-6 місяців краще відкласти і не йти на поводу у деяких турфірм, які зараз пропонують викупити тури [48].

3.3. Розвиток туристичних відносини України та Греції

Туристична індустрія є однією з важливих структур ряду розвинутих країн і тому розвиток даної галузі є необхідним для України. Греція відома своєю захоплюючою історією та природними красотами. Греція успішно розвивала туризм ще з середини минулого століття й тому її досвід може допомогти Україні зробити цю галузь однією з головних в структурі національної економіки [8 с. 52].

Традиція історичних зв'язків між Грецією та Україною сягає I тис. до н. е., коли мореплавці Еллади почали вести торгівлю з населенням Північного Причорномор'я [8 с. 56].

Важливе значення для розвитку туризму країни є укладання двох і багатосторонніх угод про співробітництво в галузі туризму. Таку угоду було укладено і з урядом України у 1996 р., що відкрило шлях до практичної державної підтримки взаємних проектів і програм. Подальшому розвитку співпраці у туристичній галузі між Грецією та Україною мають сприяти давні культурні й релігійні традиції та зв'язки. Україна - перспективний партнер для Греції, причому не тільки в сфері соціального туризму, а й у сфері паломництва [19 с. 74].

Досить перспективним може виявитися спільний бізнес українських і грецьких туристичних фірм по відвідуванню історичних давньогрецьких місць, розташованих в Україні (Херсонес, Ольвія і ін.). Швидке просування на ринок туризму таких турів можна здійснити шляхом рекламування їх серед туристів, які проводять в Греції свою відпустку. Регулярні перельоти між Україною і Грецією виконують компанії «Аеросвіт» (Київ - Афіни, Одеса - Афіни, в літній сезон також Київ - Салоніки), «Хорс» (Київ - Афіни), Sky Wings (Київ - Афіни). У літній сезон також виконуються чартерні рейси в Іракліон, Салоніки, на острова Родос, Корфу і Крит. [19 с. 75].

Враховуючи глобальну проблему сьогодення – COVID19 Греція, як і більшість країн, були змушені закритися на карантин та не впускати туристів в країну. Проте, досліджуючи останні події та новини, Греція планує відкритися для туристів з 14 травня 2021 року, в той же час в країні будуть дотримуватися всіх правил боротьби з коронавірусом. Про це заявив міністр туризму Харіс Теохаріс. Під час відкриття кордонів не буде ніякої дискримінації мандрівників. Курортна країна, також, включила Україну в список з десяти країн, з якими обговорюється сертифікат вакцинації, що дозволяє туристам подорожувати без проходження карантину [27 с. 186].

Незважаючи на таку лояльність до туристів, влада все ж дбає про безпеку місцевих жителів. Йдеться про п'ять ліній захисту, які означають вакцинацію мандрівників або негативні ПЛР-тести, системи випадкової перевірки EVA на кордонах і в аеропортах, карантинні готелі для ізоляції всіх туристів з вірусом, а також імунізацію співробітників сфери туризму. У той же час українські турагентства вже почали пропонувати тури на грецькі курорти на травень [38].

Через ситуацію з пандемією, Греція продовжила дію обмежень авіап перевезень. На міжнародних рейсах вони будуть зберігатися до 19 квітня. [38].

Підсумовуючи вище сказане, можна зробити наступний висновок, що Греція – потужний туристичний центр європейського та світового рівня, яка має достатню кількість туристично-рекреаційнихресурсів для подальшого

туристичного розвитку держави. Система забезпечення туристичних послуг країні має низку проблем комплексного характеру, які потребують свого розв'язання задля вдосконалення міжнародного туристичного обслуговування. Вплив іноземного туризму на економіку Греції досить значний, він суттєво стимулює розвиток, насамперед, самих культурно-економічних центрів і територій, де розміщені видатні культурні пам'ятки держави, а також забезпечує умови виходу економіки країни із затяжної фінансової кризи та пандемії, що потребує подальшої наукової уваги.

ВИСНОВКИ

Греція має прекрасні географічні, кліматичні, соціокультурні умови для розвитку туризму. Проаналізувавши стан туризму в Греції, можна зробити висновок, що туристські ресурси в даному регіоні відіграють величезну роль.

Ця країна приваблює мандрівників м'яким кліматом Середземномор'я, чудовими пляжами і найчистішими водами трьох морів. Акваторія Середземного і Егейського морів визнані ЮНЕСКО одними з найчистіших в Європі. Тут є і гори з гірськолижними курортами, і мальовничі річки, і соснові бори, і багатовікові оливкові гаї. Які подорожують з релігійними цілями сюди тягнуть православні святині світового значення. Але головною цінністю Греції є її неповторна культура. Ще в давнину Греція відрізнялася високим рівнем розвитку суспільства у всіх сферах життя. Великі досягнення античності багато в чому визначили шляхи розвитку, що зароджується вже в ті часи, туризму. Історія розвитку туризму Греції нерозривно пов'язана з історією цієї країни, багаті злетами і падіннями, що відбилося як на можливостях і цілях відвідування країни іноземцями, так і на можливості і інтерес до подорожей самих греків.

Але головна особливість Греції від інших європейських країн це, історія самої Греції, так саме в цій країні величезна цивілізація, яка привертає величезну кількість туристів. І, звичайно ж, історія Стародавньої Греції, яка дожила до наших днів у вигляді архітектурних споруд і пам'ятників, які обов'язково необхідно відвідати, щоб перейнятися історією і відчути себе частиною цивілізації.

Туризм в Греції завжди приваблювало відпочиваючих з усього світу, не тільки багатою античною історією, міфологією і зародженням європейської цивілізації на землі древньої Еллади, але і своїм м'яким кліматом і по істині дивовижними пляжами і найчистішими водами Егейського моря. В даний час Грецію прийнято вважати одним з найбільш привабливих центрів світового туризму. Ще б, адже потрапити в «країну Олімпу», що відрізняється чудовим кліматом і природою, мріє практично кожна людина, в плани якого входить приємний відпочинок. На грецьких курортах туристичний сезон триває з травня по жовтень. Греція багатоліка - карта Греції це 2000 островів, 5000 км пляжів і екскурсійні тури Греція Антична. Відпочинок в Греції це великі острівні курорти - Крит, Родос, Корфу, а також курорти Греції на континенті - Халкідікі і Афіни, де є все необхідне для ефектного відпочинку - теплий клімат, чисте море і дивовижні пам'ятки древньої архітектури.

Зрозуміло, що одним з основних пунктів доходу Греції є туризм. Тому, завдяки туристським ресурсам Греція приваблює туристів з усього світу не одним видом туризму, а безліччю (паломництво, оздоровчий туризм, екстремальний туризм, круїзний туризм, агротуризм, екотуризм і т.д.), саме цим і є конкурентна перевага Греції.

Уряд країни багато уваги приділяє цій галузі економіки, розробляючи спеціальні програми її розвитку. У сфері туризму програмою передбачається: підвищення якості послуг у всіх сферах туризму; організація умов для розширення інвестування в туризм; зміцнення туризму як галузі економіки з якісним підвищенням рівня обслуговування; підтримка туристичної

спрямованості економіки Греції; зниження сезонної залежності галузі; поліпшення системи профосвіти і підготовки кадрів для туристичної галузі.

Основними перевагами відпочинку в Греції, як уже було сказано, є: чистота прибережних вод і повітря, чудова природа і відмінні кліматичні умови, наявність безлічі пам'яток архітектури та історичних місць, відносна дешевизна харчування, а також величезне розмаїття курортних міст, яке сприяє розширенню вибору.

Незважаючи на те, що індустрія туризму в Греції розвинене досить добре, планується далі розширювати і розвивати інтегровані готельні комплекси, житлову нерухомість, майданчики для гри в гольф та інші спортивні споруди. А також оздоровчі та спортивні туристичні комплекси, реконструювати та будувати причали для яхт, центри для проведення конгресів і конференцій, розвивати релігійний туризм, термальні спа, центри бальнеології та таласотерапії, туризм для ознайомлення з кухнею країни і велика кількість тематичних програм по ознайомленню з багатою культурною та історичною спадщиною Греції.

У відповідності з поставленою метою були вирішені основні завдання:

- було визначено та досліджено розвиток туристичних ресурсів Греції;
- було досліджено популярні центри історико-культурного туризму країни;
- розглянуто найвідоміші історико-культурні об'єкти Греції;
- проаналізовані проблеми та перспективи розвитку туризму в Греції;
- охарактеризовано туристичні відносини між Україною та Грецією.

Поставлені завдання виконані, мета – визначити історико-культурні об'єкти Греції як туристичні центри країни - досягнута.

Підводячи підсумок всього того, що було сказано вище, можна зробити один простий висновок: відпочинок у Греції це не тільки красиво і приємно, а й пізнавально. Тому зовсім не дивно, що на сьогоднішній день Греція є одним зі світових лідерів за кількістю туристів, відпочиваючих в країні щорічно.

РЕЗЮМЕ

Салівон Валерія Олександрівна

ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ ОБ'ЄКТИ ГРЕЦІЇ ЯК ТУРИСТИЧНІ РЕСУРСИ

Кваліфікаційна робота присвячена дослідженню історико-культурних об'єктів Греції. Мета роботи – визначити історико-культурні об'єкти Греції як туристичні центри країни. Завдання роботи: визначити та дослідити розвиток туристичних ресурсів; дослідити популярні центри історико-культурного туризму Греції; розглянути найвідоміші історико-культурні об'єкти Греції; проаналізувати проблеми та перспективи розвитку туризму в Греції; охарактеризувати туристичні відносини між Україною та Грецією. Об'єктом дослідження є туристична галузь та історико-культурні ресурси Греції, а предметом – історико-культурні об'єкти та найвідоміші центри Греції. У ході виконання кваліфікаційної роботи були використані методи аналізу та синтезу, узагальнення, порівняльний метод, методи обробки статистичних даних.

В кваліфікаційній роботі розкрита сутність туристсько-рекреаційних ресурсів та їх роль у розвитку туризму, дана характеристика основних історико-культурних центрів та об'єктів Греції. В роботі здійснене комплексне дослідження найвідоміших історичних та основних об'єктів, які є перспективними напрямками для розвитку туризму в країні. А також зроблено висновки щодо найголовніших проблеми туризму Греції та подолання їх.

Ключові слова: туризм, туристичні ресурси, історико-культурні об'єкти, туристична привабливість, туристичні історико-культурні об'єкти Греції.

RESUME

Salivon Valeriia Oleksandrivna

HISTORICAL AND CULTURAL OBJECTS OF GREECE AS TOURIST RESOURCES

The work is devoted to the study of historical and cultural sites of Greece. The paper aims to identify the historical and cultural sites of Greece as tourist centers of the country. The main tasks: to identify and research the development of tourist resources; explore the popular centers of historical and cultural tourism in Greece; to consider the most famous historical and cultural sites of Greece; to analyze the problems and prospects of tourism development in Greece; to characterize the tourist relations between Ukraine and Greece. The object of research is the tourism industry and historical and cultural resources of Greece, and the subject - historical and cultural sites and the most famous centers of Greece. In the work, the following methods were used: analysis and synthesis, generalization, comparative method, methods of statistical data processing.

The work reveals the essence of tourist and recreational resources and their role in the development of tourism, gives a description of the main historical and cultural centers and sites of Greece. A comprehensive study of the most famous historical and major sites, which are promising areas for tourism development in the country. And also conclusions were made on the main problems of tourism in Greece and overcoming them.

Keywords: tourism, tourist resources, historical and cultural sites, tourist attractions, tourist historical and cultural sites of Greece.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Александрова А.Ю.: Международный туризм. М.: КНОРУС, 2010. 459 с.
2. Браун Р. Путеводитель по Греции / Р. Р. Браун. М.: АЯКС-ПРЕСС, 2003. 420 с.
3. Гайдукевич Л. М. Развитие туризма в условиях мирового финансового кризиса. М.: Мировые экономические процессы. 2012. 184 с.
4. Герасименко В.Г. Ринки туристичних послуг: монографія. Одеса: Одес. нац. екон. ун-т, 2013. 223 с.
5. Гировка Н.Н. Рекреационные ресурсы; ФГБОУ ВПО «Нижегородский государственный архитектурно-строительный университет». Нижний Новгород.: 2012. 332 с.
6. Иванов, В.В. Балканы в контексте средиземноморья / В.В. Иванов. М.: Книга по Требованию, 2012. 188 с.
7. Любичева О.О. До питання термінології в туризмі. Географія та туризм. К.:Альфа-ПК, 2010. Вип. 3. С. 7–10.

8. Манцуров І.Г. Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць. Вип. 12 (163) / Наук. ред. К., 2014. 221с.
9. Новиков В.С.: Инновации в туризме . - М.: Академия, 2010. 201 с.
10. Скобельцына А.С.: Технология и организация экскурсионных услуг. - М.: Академия, 2010. 192 с.
11. Туголукова Е.Ю. Сущность рекреационного потенциала. Культура народов Средиземноморья. 2014. № 278, 73 с.
12. Урри Дж. Взгляд туриста и глобализация / Дж. Урри / Массовая культура: современные западные исследования. — М.; 2005. 136 с.
13. Marcel G. Etre et Avoir / G. Marcel. — Edition Universitaires, 1991. 357 с.
14. Кусков А. С. Основы туризма : учебник / А. С. Кусков, Ю. А. Джаладян Ю.А. М.: КНОРУС, 2011. 392 с.
15. Пазенок В.С., Федорченко В.К. Туризмологія: Концептуальні засади теорії туризму. Науково-навчальне видання. К.: КУТЕП. 2008. 825 с.
16. Свириденко Ю. П., Гойхмана О. Я. Туризм /Физическая география Греции: Альфа М.: 2008. 320 с.
17. Истомина Э.Г., Гришунькина М.Г. Внутренний туризм и туристические ресурсы: Учеб. Пособие Под общ. ред. Е.И. Пивовара. М.: 2012. 288 с.
18. Патійчук В. О. Греція як світовий центр релігійного туризму / В. О. Патійчук, О. В. Швець // Актуальні проблеми країнознавчої науки : матеріали III міжнар. наук.-практ. / за ред. В. Й. Лажніка. Луцьк : Вежа-Друк, 2015. С.172–177.
19. Горобець О. Журнал про мандрівки та відпочинок. К.: ТОВ Редакція журналу Міжнародний туризм 4 (106) 12, 145 с.
20. Дарвіду К. Розвиток туристичної галузі в Греції в період кризи 2009–2014 рр. / К. Дарвіду // Вісник. ТНЕУ. № 4., Київ. 2014. С. 141–154.
21. Задорожний М.П. Географія та економіка в рідній школі, науково-методичний журнал № 12 (166) , Київ. 2015. С. 12-16.
22. Іляш М. Все про світ. Країни. Прапори. Герби. (Енциклопедичний довідник). К.: Школа, 2012, 622 с.

23. Смолій В.А., Федорченко В.К., Цибух В.І. Енциклопедичний словник-довідник з туризму / В.А. Смолій, В.К. Федорченко, В.І. Цибух. Передмова В.М. Литвина. К.: Видавничий Дім Слово, 2006. 372 с.
24. Косманев А. Л. Туристская инфраструктура в региональных исследованиях. Вестник ВГУ, серия: география. Геоэкология, 2012, № 2. С. 5-12.
25. Патійчук В., Анцигін О. Сучасні проблеми розвитку туристичної галузі Греції. Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. 2017. Вип. 9 (358). С. 10.
26. Савельев Е. Журнал Европейской экономики. Двусторонние экономические отношения: «Украинско-Греческие экономические отношения: формирование новых направлений». Том 6 (№ 2). 2007. С. 185-192.
27. Чумакова Е. В. Статистические подходы к формированию инновационных маркетинговых технологий в туризме / Е. В. Чумакова // Журнал Вестник РГТЭУ. 2010 № 11. 48 с.
28. Shandova N. Investigation of organizational and management specifics of health tourism development. Technology and production reserves. 2017. № 3/5 (35). P. 4–8
29. Smeral E. The Impact of the Financial and Economic Crisis on European / E. Smeral // Tourism Journal of Travel Research. 2009. № 48 (1). P. 3–13.
30. Смолій В. А. Енциклопедичний словник-довідник з туризму. Туризмологія: концептуальні засади теорії. / В. А. Смолій, В. К. Федорченко, В. І. Цибух; за заг. ред. В. К. Федорченка. К.: Слово, 2006. 120 с.
31. Энциклопедический справочник: все страны мира. М.: Вече, 2010, 625 с.
32. Анопрієнко В.О. Електронний журнал «Ефективна економіка»: Рекреаційна інфраструктура як основна складова рекреаційного простору регіону № 10, 2012. Чернігів. УДК 364.48. URL:

- <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1469>(дата звернення: 15.04.2021).
33. Туголукова Е.Ю. Проблемы материальной культуры – Экономические науки. «сущность рекреационного потенциала». М. УДК 338.48 (075.8). С. 69-73. URL: <http://dspace.nbuiv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/93808/17-Tugolukova.pdf?sequence=1>(дата звернення: 06.04.2021).
34. Шандова Н.В., Билим О.С. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: «Економіка і менеджмент», 2018. Одеса. УДК 338.48. С. 12-16. URL: <http://vestnik-econom.mgu.od.ua/journal/2018/31-2018/5.pdf>(дата звернення: 12.04.2021)
35. Конференция Организации Объединенных Наций по торговле и развитию 2020: веб-сайт. URL: https://unctad.org/system/files/official-document/c1mem4d23_ru.pdf(дата звернення: 03.05.2021).
36. Греки хочуть перетворити свою країну на рай для туристів: веб-сайт. URL: http://newsradio.com.ua/2013_05_23/Greki-hochutperetvoriti-svoju-kra-nu-na-raj-dlja-turist-v/(дата звернення: 22.04.2021).
37. Греция открывается для украинских туристов: веб-сайт. URL: <https://glavcom.ua/ru/news/greciya-otkryvaetsya-dlya-ukrainskih-turistov-skolko-stoyat-tury-748542.html>(дата звернення: 01.05.2021).
38. Достопримечательности Греции: Топ-25: веб-сайт. URL: <https://www.tripzaza.com/ru/destinations/dostoprimechatelnosti-gretsii/>(дата звернення: 22.04.2021).
39. Исследования территориальной организации международного туризма в Греции: Историко-культурные ресурсы Греции: веб-сайт. URL: https://studbooks.net/741986/turizm/istoriko_kulturnye_resursy_gretsii(дата звернення: 12.04.2021).
40. Мировая и региональная статистика: веб-сайт. URL: <https://knoema.ru/atlas/%d0%93%d1%80%d0%b5%d1%86%d0%b8%d1%8f/topics/%d0%a2%d1%83%d1%80%d0%b8%d0%b7%d0%bc/%d0%9a%d0%bb>

[%d1%8e%d1%87%d0%b5%d0%b2%d1%8b%d0%b5-%d0%bf%d0%be%d0%ba%d0%b0%d0%b7%d0%b0%d1%82%d0%b5%d0%bb%d0%b8-%d1%82%d1%83%d1%80%d0%b8%d0%b7%d0%bc%d0%b0/%d0%a7%d0%b8%d1%81%d0%bb%d0%be-%d0%bf%d1%80%d0%b8%d0%b1%d1%8b%d1%82%d0%b8%d0%b9](#)(дата звернення: 28.04.2021).

41. Офіційний веб-сайт Всесвітньої організації Туризму: веб-сайт. URL: <http://www.world-tourism.org> (дата звернення: 28.04.2021).
42. Офіційний сайт Всесвітньої туристичної організації: веб-сайт. URL: www.unwto.org (дата звернення: 28.04.2021).
43. Офіційний сайт Євростату: веб-сайт. URL: <http://ec.europa.eu/eurostat/>(дата звернення: 27.04.2021).
44. Памятники Древней Греции в списке всемирного культурного наследия ЮНЕСКО, общая характеристика, история включения в список всемирного наследия ЮНЕСКО, значение для мировой культуры: веб-сайт. URL: <https://studfile.net/preview/7412100/page:17/> (дата звернення: 02.05.2021).
45. Понятие о туристских ресурсах: веб-сайт. URL: <https://lektsii.com/2-80358.html>(дата звернення: 13.04.2021).
46. Понятие и свойства туристских ресурсов: веб-сайт. URL: https://studopedia.ru/2_108543_ponyatie-i-svoystva-turistskih-resursov.html(дата звернення: 13.04.2021).
47. Развитие индустрии туризма в современной Греции: веб-сайт. URL: https://studme.org/372330/turizm/razvitie_industrii_turizma_sovremennoy_gre_tsii(дата звернення: 11.04.2021).
48. Сколько туристов посетили Грецию в 2018 году: веб-сайт. URL: <https://internationalinvestment.biz/tourism/1376-skolko-turistov-posetili-greciyu-v-2018-godu.html>(дата звернення: 16.04.2021).

49. Стародавня Греція : веб-сайт. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>(дата звернення: 02.05.2021).
50. Сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку туризму Греції: веб-сайт. URL: https://vuzlit.ru/356855/sovremennoe_sostoyanie_problemy_perspektivy_razvitiya_turizma_strany(дата звернення: 02.05.2021).
51. Туризм у Греції: веб-сайт. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D1%83%D1%80%D0%B8%D0%B7%D0%BC_%D1%83_%D0%93%D1%80%D0%B5%D1%86%D1%96%D1%97(дата звернення: 04.05.2021).
52. Туристические ресурсы и их оценка. Понятие о туристические ресурсы : веб-сайт. URL: https://studbooks.net/43753/turizm/turisticheskie_resursy_otsenka(дата звернення: 05.05.2021).
53. Туристские ресурсы, сущность и понятие: веб-сайт. URL: <https://studfile.net/preview/3580562/page:2/>(дата звернення: 12.04.2021).
54. Туризм в Греции: веб-сайт. URL: https://ru.wikipedia.org/w/index.php?title=Туризм_в_Греции&oldid=87772407(дата звернення: 05.05.2021).
55. Туристсько-рекреаційні ресурси світу: веб-сайт. URL: <https://kzref.org/turistseko-rekreacijni-resursi-svitu.html?page=2> (дата звернення: 20.04.2021).
56. Показник ВВП Греції в 2019 році: веб-сайт. URL: <https://uain.gr/2020/10/19/pokaznyk-vvp-gretsiyi-v-2019-rotsi-sklav-183-606-mlrd-yevro/>(дата звернення: 08.05.2021).
57. Greek Tourism – Basic Figures 2000–2012: website URL: <http://sete.gr/EN/TOURISM/Greek%20Tourism%20Basic%20Figures/>(дата звернення: 20.04.2021).

58. Greek Tourism – Basic Figures 2012: website URL: <http://sete.gr/EN/TOURISM/Greek%20Tourism%20Basic%20Figures/Basic%20Figures%202012/> (дата звернення: 20.04.2021).

ДОДАТКИ

Додаток А

Основні центри історико-культурного туризму Греції

Рис. А.1 Греція, місто Афіни

Рис. А.2 Греція, місто Салоніки

Рис. А.3 Греція, стародавнє місто Епідавр

Рис. А.4 Греція, острів Родос

Рис. А.5 Греція, острів Крит

Рис. А.6 Греція, древнє місто Тиринф

Рис. А.7 Греція, острів Санторіні

Рис. А.8 Греція, місто Корфу

Рис. А.8 Греція, місто Нафпліо

Основні історико-культурні об'єкти

Рис. В.1 Акрополь (м. Афіни)

Рис. В.2 Панатінаїкос (м. Афіни)

Рис. В.3 Храм Зевса Олімпійського (м. Афіни)

Рис. В.4 Кносський палац (о. Крит)

Рис. В. 5 Храм Аполлона (м. Дельфи)

Рис. В.6 Монастирі Метеори (м. Каламбака)

Рис. В.7 Стародавня Олімпія (п-ів Пелопоннес)

Рис. В.8 Палац Великих Магістрів (о. Родос)

Рис. В.9 Вітряки Міконосу (Кікладські о-ви)

Рис. В.10 Палац Ахіліон (с. Гастурі)

Рис. В.11 Давньогрецьке місто Дельфи (область Фокіда)

Рис. В.12 Стародавнє місто Містера (м. Спарта)

Рис. В.13 Свята гора Афон (п-ів. Халкідікі)

Рис. В.14 Акрополь (м. Ліндос)

Рис. В.15 Венеціанська гавань Ханья (о. Крит)